

VEZÉRCIKK

Mennyei kincs • Kovács Zoltán

Az üldözések, a csendőrterror, bebörtönzések, vagyoneklobzások, majd a sztálinista diktatúra túlkapásai nem tudták kikezdeni annak idején a pünkösdi gyülekezeteket. A próbatételek csak jobban összekovácsolták a testvériséget, és erősítették a Jézus Krisztusba vetett hitet. Nem így az utóbbi három évtized eseményei, melyek közös jellemzője, hogy az említett időszakban lehetőség volt a szabad meggazdagodásra. Ez sajnos sok testvér figyelmét elvonta a lényegről, akiknél így első helyre került a munka, a vagyonszerzés. Következmény: a hitélet ellaposodása és a szeretet meghidegülése a gyülekezetekben.

Szomorú azt tapasztalni, hogy az istentisztelet után a férfiak kizárólag az autószerelésről és a házépítésről beszélnek, a nők pedig a gyermeknevelésről és egymás öltözetéről. Ritka az olyan beszélgetés, amikor Isten jósága, legfrissebb bizonyosságaink vagy igei témák kerülnek a középpontba. Márpedig „a szívnek teljességéből szól a száj” (Mt 12,34). Ha csak az evilági, anyagi dolgokról beszélgetünk egymással, nem arról teszünk-e bizonyosságot, hogy ezek fontosabbak számunkra a mennyeieknél?

Pedig a Biblia világosan meghatározza a sorrendet: „Keressétek először Istennek országát és az ő igazságát; és ezek mind megadatnak néktek” (Mt 6,33).

Mózes inkább választotta „az Isten népével való együttnyomorgást, mint a bűnnek ideig-óráig való gyönyörűségét; Egyiptom kincsenél nagyobb gazdagságnak tartván Krisztus gyalázatát, mert a megjutalmazásra tekintett” (Zsid 11,25–26). Mózes fejedelem volt Egyiptomban, a világ akkortájtban leggazdagabb és leghatalmasabb országában. Ki tudja, talán még fáraó is lehetett volna belőle, ha szépen beáll a sorba. Ő viszont mindezt a gazdagságot, hatalmat és tekintélyt kész volt odaadni azért, hogy Isten népéhez tartozhasson. Nem törődött a gyalázzal sem, csak elérje a mennyei jutalmat.

„Add el mindenedet, amid van, és oszd el a szegényeknek, és kincsed lesz a mennyországban; és jér, kövess engem” (Lk 18,22) – mondta az Úr Jézus a gazdag ifjúnak. Megváltónk nem beszélt a levegőbe. Ő – mint mindenben – példát mutatott nekünk a lemondásban is. „Aki mikor Istennek formájában vala, nem tekintette zsákmánynak azt, hogy Ő az Istennel egyenlő, hanem önmagát megüresíté, szolgálai formát vévén föl, emberekhez hasonlóvá lévén.”

Odahagyta a mennyet, hogy az Atya akaratát teljesítse. „És mikor olyan állapotban találtatott mint ember, megalázta magát, engedelmes lévén halálig, mégpedig a keresztfának haláláig.” A földi kincs nem érdekelte, csak a küldetése. „Annakokáért az Isten is felmagasztalá Őt, és ajándékoza néki oly nevet, amely minden név fölött való; hogy a Jézus nevére minden térd meghajoljon, mennyeieké, földieké és föld alatt valóké. És minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére” (Fil 2,6–11).

A nagypéntek és a húsvét, Jézus Krisztus váltságáhalála és feltámadása, tehát maga a megváltás is valahol a földiekről való lemondást és a mennyei kincs keresését példázza.

„Hasonlatos a mennyek országa a kereskedőhöz, aki igaz gyöngyöket keres; aki találván egy drága gyöngyre, elméne, és mindenét eladván amiye volt, megvevé azt” (Mt 13,45–46). Mi mit adnánk az örök életért?

MEDITÁCIÓ

Jézus Krisztus keresztje • Kázmér Pál

„A keresztről való beszéd bolondság ugyan azoknak, akik elvesznek, de nekünk, akik megtartatunk, Istennek ereje” (1Kor 1,18).

Bibliánk első lapjaiból már az első testvérpár, Kain és Ábel történetéből is látjuk, hogy az emberek két nagy csoportra oszthatók Istenhez való viszonyulásuk kapcsán. Vannak, akik lázadnak, még testvérgyilkosságra is képesek, és vannak, akik alázatosan adják vissza Istennek áldozatukat a legnagyobb természetességgel és szeretettel.

Így vonul végig az emberiség történetén is ez a kétféle embertípus.

Megváltónkkal együtt két rablógyilkost is keresztre feszítettek, egyiket jobb keze, másikat bal keze felől. Az egyik szidalmazza Őt, a másik megdorgálja ezért, elismeri bűnösségét, és kéri Jézust, hogy emlékezzen meg róla.

A Jelenések könyvéből látjuk, hogy az utolsó ítélet során is kétfelé választja Isten az emberiséget, jobb és bal keze felől állókra.

Bevezető igénkből is megfigyelhetjük ezt a kettősséget.

Hogyan hallgatjuk a keresztről való beszédet? Hogyan közeledünk Istenhez áldozatunkkal? Mit jelent a keresztről való beszéd számunkra? Mit jelent a megváltás ténye, Jézus Krisztus szenvedése, golgotai halála?

Ezekre a kérdésekre önmagunknak kell válaszolnunk.

Először az Atya oldaláról közelítsük meg az eseményeket: Isten Jézus Krisztusban az egyszülött Fiát adta oda, Vele együtt mindent nekünk ajándékozott.

A kereszt által nyújtotta Isten a kezét a bűnös emberiségért, hogy aki hittel elfogadja, megragadja ezt a kezet, megmeneküljön az örök kárhozattól.

Minden bűnünket Jézusra vetette, aki betegségeinket viselte, átokká lett mindannyiunkért.

Az Atya egy volt a Fiúval. Amikor Krisztus szenvedett, Ő is szenvedett, elfordította tekintetét. Isten önfeláldozó (agapé) szeretetét látjuk Jézus Krisztus keresztjében.

Mit jelent Jézus Krisztus számára a kereszt?

Mi nagyon sokszor közömbösen hallgatjuk a szenvedéstörténetet, mintha semmi közünk nem lenne hozzá. Sokszor hallottuk, megszoktuk, de ha nem ilyen szívvel közeledünk Jézus Krisztushoz, hanem közelebb jövünk a kereszthez, akkor egy kis betekintést nyerhetünk, hogy mit jelentett számára a nagypéntek:

Jézus előre tudta, milyen rettenetes kereszthalál vár rá, és mégis vállalta az emberiségért érzett szeretetből.

A Szentírásból látjuk, hogyan készült és készítette fel tanítványait is az eseményekre. Ahogy közeleg a nap, és a Gecsemánéban megívja a csatát, bepillantást nyerhetünk Jézus Krisztus szívébe. Itt jutott el az erőtlenség mélypontjára, rettenetes feszültség támadt a lelkében, elérkezett számára a „sötétség órája”, de ez sem tudta elszakítani az Atyától.

Imádkozik, harcol: „Atyám! Ha lehetséges, múljk el tőlem e pohár: Mindazáltal ne úgy legyen, ahogy én akarom, hanem amint te” (Mt 26,39).

És halálos gyötrődésében még kitartóbban imádkozott (Lk 22, 44).

János evangéliumából is (12,27-től) látjuk, mit jelentett számára a kereszt.

„Az én lelkem háborog.” Talán el sem tudjuk képzelni, mi játszódott le Jézus Krisztus lelkében. Erős kiáltás és könnyhullatás közben könnyölgésekkel és esedezésekkel áldozott (Zsid 5,7).

A teher majdnem agyonnyomta, de nem hátrált meg. A tanítványok elhagyták, a legközelebbieket is. Míg Ő imádkozik, harcol, megívja haláltusáját, alszanak. Az Atya elfordult Tőle. Teljesen magára maradt, az előtte és utána élő emberek bűneinek súlya alatt

roskadozva. Ez nem csak lelki, hanem kimondhatatlan testi kínokat is jelentett számára. „Mit mondjak? Atyám, ments meg engem ettől az órától!? De azért jutottam ez órára. Atyám, dicsőítsd meg a te nevedet!”

Ez a halál egészen más halál volt, mint egy tragikus emberi haláleset; átkozott halál, a kárhozat halála.

„Most van e világ kárhoztatása, most vettetik ki e világ fejedelme.” A szenvedések ellenére így látja a maga keresztjét. A gyengeség, az erőtlenség egy pillanatra sem győzhetett rajta, kitartott a teljes győzelemig.

Krisztus keresztjének jelentősége a ma élő emberiség számára:

1. A keresztnél felismerhetem, milyen nagyok Isten szemében a bűneim.

Általában önmagunkkal meg vagyunk elégedve. Mindig másokhoz mérjük magunkat, és lelkünk ellensége gondoskodik arról, hogy először másban vegyük észre a bűnt, a hibákat, s azután megállapítjuk: én mégsem voltam olyan bűnös, igaz, ma sem vagyok tökéletes, de senki sem az. X-nél, Y-nál lelkileg több vagyok, előrébb jutottam a lelki életben.

A keresztnél megismerhetem, milyen nagyok a bűneim, hogy Jézusnak meg kellett halnia az én bűneimért, helyettem.

Megláthatom Isten ítéletét az életem felett, hogy nekem nem kell bűnhődnöm, meghalnom, mert Jézus, a megfeszített megfizette bűneim büntetését.

Ha megismerem bűneim nagyságát, akkor nem a saját akaratom lesz a fontos számomra, hanem Pál apostollal felteszem én is a kérdést: „Uram, mit akarsz, hogy cselekedjem?” (ApCs 9,6)

2. Sokan vannak, akik felismerik bűnösségüket, de nem szabadulnak meg bűneiktől. Krisztus keresztjénél bűnbocsánatot nyerhetünk, és megszabadulhatunk mindenféle kötelékeinktől.

Jézus Krisztus vére, ami a golgotai kereszten kifolyt, elégséges, hogy minden bűnünktől megtisztítson, csak el kell fogadnunk ezt az áldozatot, amelyet Ő mutatott be mindannyiunkért, az igaz és szeplőtlen Bárány.

Amire nem volt elég a bakok és a bikák vére az Ószövetségben, azt egyszer és mindenkorra, örökérvényűen Jézus Krisztus elvégezte.

A keresztnél megismerhetem Isten végtelen szeretetét.

Megismerhetem Istent, az igazat és a szentet.

Megtanulhatom Jézus Krisztustól az engedelmisséget, és szemlélhetem Őt, aki győzött a bűn és a halál felett.

A kereszt által Isten megnyitja szemünket, és döntésre késztet. Világossá válik, hogy Isten mindent megtett értünk, lelki üdvösségünkért, most csak a válaszunkra vár.

Ez a válasz nem lehet más, csak a hálaadó életünk, és az, hogy cselekedjük akarátát.

Feltámadás • Városi Ferenc

„Ámde Krisztus feltámadott a halottak közül...” (1Kor 15,20)

Isten Igéjének betűit a drága Szentlélek újítja meg, és teszi a „lábunk szövétnekévé”. Mint ahogy a helyi gyülekezetünk programját, megszokott rendjét is Ő kelti életre, s tesz bennünket a feltámadás tanúivá, hiteles bizonyoságaivá. Benne áldott az ünneplésünk, és húsvét az életünk.

Fenti idézetünkben az apostol szava diadalkiáltás, melyet a benne levő igazság ereje röpít át a földgolyón. Közben megjelenik ott, hol a halál illata uralkodik, hogy elmondja: „Én vagyok a feltámadás és az élet.” Megjelenik ott is, hol elkésett az, akiben bízunk, hogy reménységünknek valódi célt és távlatot adjon. Oda is elér Isten szeretetének diadalkiáltása, hol a halál már pecsétet ütött saját munkájára, hogy a szükségben – Nain város kapujában – megvigasztaljon és életre keltsen.

Győzelmi üzenet, melyet a feltámadott Úr tanítványai – asszonyok és férfiak – adtak tovább a

kezdeti időkben, s adnak tovább ma is.

Hogyan?

Krisztus megváltásához való viszonyulásunk meghatározza tanítványságunk minőségét, szolgáló életünk szabadságát és rendjét.

Vallás divat söpör végig az országunkon.

Feltehető néhány gyakorlati kérdés:

Hitünkben mennyire meghatározó a feltámadás ténye?

Felgyorsult világunkban – sajnos – találkozunk „időhiányos” és „széria-gyártott” megtérésekkel. Bár tapasztaljuk, hogy Isten minden korban elhelyezte kegyelmének „védőhálóját”, hogy az elkövetett tévedéseink ne okozzák halálunkat.

Azonban azt is látjuk, hogy a tudatlanság vagy a kényelmesebb „rövidebb út” mennyi bukást és szégyent okozott gyülekezeteinkben és Közösségünkben.

A húsvét reggeli asszonyok nem csak szerettek valamit abból, amit Jézus cselekedett és tanított. Ők hittek Benne.

Mondhatnánk, könnyű volt nekik...

Szeretném hangsúlyozni, hogy semmivel sem volt könnyebb nekik akkor, mint ma nekünk.

Az asszonyok számára nem volt materiálisan bizonyított tény a feltámadás.

Ők az ígéhirdetésből, a megjelent hírnökök „prédikációjából” kapták a felszólítást: „Mit keresitek a holtak között az élőt?”

Az evangéliumot hittel fogadják (látjuk, hogy hiszik, mert azonnal elindulnak), és ezután találkoznak a feltámadott Jézussal.

Krisztus keresztje hatalom és bölcsesség. Istennek hatalma és Istennek bölcsessége.

A feltámadás tényén alapszik Isten egész megváltási terve.

A feltámadás ténye milyen hatással van életünkre?

„Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz én bennem, ha meghal is él” (Jn 11,25).

Ő az életünk! Ez azt jelenti, hogy a dicsőségesen feltámadott Úr átvette Isten birodalmának királyi pálcáját, uralkodik a Mennyekben. Ezzel tanít mindannyiunkat helyesen viszonyulni utolsó ellenségünkhöz, a halálhoz is.

Egyik alkalommal egy évtizedekig buzgó egyháztag betegágyához hívtak imádkozni.

Munkatársammal azonnal elmentünk. Az asszony nem volt tagja a gyülekezetünknek, ezért hálás voltam, hogy imádkozhatom érte ilyen körülmények között.

Imánk közben azonban egyre erősödő vészkiáltásba fogott: „jaj, meghalok, jaj mi lesz velem?” – hajtogatta, miközben kétségbeesetten csapkodta a levegőt.

A több mint 40 évig buzgólkodó, sokat adakozó egyháztag kétségbeesett halálfélelmében...

Magunk is rádöbrentünk, hogy több a feladatunk, mint csupán egy imakérésnek eleget tenni.

Kértük az Urat, adjon időt, hogy lerakhassa bűneit. Az asszony percekben belül jobban lett.

Megnyílt felénk a szíve, s elmondta, hogy nem tud szabadulni régi bűnétől, pedig már több város templomában is elmondta bűnét, de továbbra is vádolja őt.

Egy következő alkalommal a Szentírásból megvilágítottuk számára, hogy Jézus kereszthalála micsoda lehetőségeket hozott az ember számára, melyet ő eddig még nem használt ki.

Csodáltuk, milyen gyorsan jutott élő hitre, és szabadult meg régi-régi terheitől, úgy, hogy idős férje is megtért. Több mint két évet kaptak még együtt az Urban.

Ezen idő alatt élmény volt látni az asszonyt, ahogy sugárzott az arca, amikor a mennyországról beszélt. Teljes békességben tért haza.

Jézus nem csak a halált győzte le, Ő legyőzte a bűnt is.

A halál felett is azért tudott diadalmaskodni, mert előbb megtörte a bűn hatalmát. Kiomló vérével lefizette értünk azt a nagy árat, amellyel megvásárolt és kiszabadított e világ fejedelmének, a Sátánnak rabszolgaságából.

Mi a feltámadás jelentősége számunkra?

Korunk egyik jellemzője a falak ledöntése. A kommunista nagyhatalom ideológiai falai – legalábbis – meggyengültek. A Berlint kettéválasztó falat lebontották. S országunk „vasfüggönye” is kiárusításra került.

Hála érte...!

Nem tudtuk még akkor, hogy a „faltörő” egyben szellemiség is, amely közösségi, gyülekezeti és egyéni értékeinket veszélyezteti. Ellopja egészséges identitástudatunkat, kiszolgáltatja a kerítés nélkül maradt értékeinket, megváltoztatja a tekintély-fogalmunkat.

A fellebbezhetetlen tekintély, Isten Igéje gyakran válik modern hitünk játékszerévé.

Esetenként, mint a karmester dirigáljuk a „mennyet” gyanús, pertu-Jézus stílusban. Hogyan is lenne tekintély a testvér, az előljáró, a pásztor, különösen ha elmúlt hatvan...?! A legszentebb közösségi óránk, az úrvacsora szentsége is veszélybe került az országunkba begyűrűzött ultrakarizmatikus tömegpszichózis bohózat miatt.

„Ámde Krisztus feltámadott a halálból...”

S Vele együtt életre kelt az eklézsia, melynek küldetése van (Ef 2,20–22). Csodálatos, hogy ezen eklézsianak én is a tagja lehetek veled együtt, meghatározott céllal és mennyei elhívással. Ahol együtt énekelünk a „Feltámadt Hős”-ről és a „Jézus Véré”-ről a régi, régebbi és a legújabb énekeink közül. Ahol együtt vagyunk szabadok a törvénytől és a szabadságtól, hogy Krisztus ereje lakozzon közöttünk, hogy mindenki teljesítse a feladatát a növekedésre szeretetben.

Áldott húsvéti ünneplést kívánok!

STÚDIUM

Hogyan használjuk a lelki ítélőképességet a mai Európában? • *Reinhold Ulonska. Fordította: Kovács Zoltán*

„És most tudom, hogy közületek, akik között jártam az Isten országát hirdelve, többé nem látja arcomat senki. Ezért bizonyoságot teszek előttetek a mai napon, hogy én mindenki véréből tiszta vagyok. Mert nem vonakodtam attól, hogy hirdessem nektek az Isten teljes akaratát.

Viseljétek gondot tehát magatokra és az egész nyájra, amelynek őrizőivé tett titeket a Szentlélek, hogy legeltessétek az Isten egyházát, amelyet tulajdon vérével szerzett. Tudom, hogy távozásom után dühös farkasok jönnek közétek, akik nem kímélik a nyájat, sőt, közületek is támadnak majd férfiak, akik fonák dolgokat beszélnek, hogy magukhoz vonzzák a tanítványokat. Vigyázzatok azért, és emlékezzetek arra, hogy három évig éjjel és nappal szüntelenül könnyek között intettelek mindnyájatokat” (ApCs 20,25–31).

Sok lelki irányzat és mozgalom tűnt fel a gyülekezetek látóhatárán. Ezeket felelősen és lelki módon kell megítélnünk. Lehetetlen lelki módra ítélni ott, ahol előítélet és a minden újjal szembeni bizalmatlanság érvényesül. Minden lelki mozgalom és minden életképes gyülekezet lelki húzóerőt képez, ugyanakkor csatamezőn áll. Minden lelki megújulás kihívást jelent, s ezzel válsághelyzetet okoz. Felelős vezetőkre van szüksége minden új mozgalomnak.

Alapvetően a mozgalmak három különböző fajtája érdemel figyelmet: 1) Megújulási mozgalmak, 2) Szakadár mozgalmak, 3) Eretnek mozgalmak.

I. Megújulási mozgalmak

Amikor megújulási mozgalmakról beszélünk, azokra gondolunk, akik megpróbálják megújítani, életre pezsdíteni a létező biblikus gyülekezeteket. Ezek az emberek nagyon öntudatosak, és hűségesek akarnak maradni a gyülekezethez és a Bibliához. Ők nem akarnak

új eszméket behozni, hanem Isten régi Igéjét kívánják előtérbe helyezni. A forráshoz akarják visszavezetni a gyülekezetet. A pünkösdi gyülekezetben azt akarják elősegíteni, hogy visszaálljon a pünkösdi bizonyágtétel *valódisága* és az evangélium hirdetésének ereje. Az Újszövetség tanúságtételének és a kezdetek életszerűségének jó része történelmi emlékké vagy éppen új dogmatikai teóriává vált! *Az igaz tanítás azonban nem szükségszerűen igaz valóság.*

Fel kell tennünk magunknak a következő kérdéseket: Miből áll az *életszerű gyülekezeti gyakorlat*? Mi az *élő bizonyágtétel*? Ahhoz, hogy helyesen fogadjuk a közvetlen vagy közvetett megújulási mozgalmakat, alázatosságra, felelősségvállalásra és a felbukkanó megújulási hullámokkal szembeni nyitottságra van szükségünk. Miért?

1) *A megújulási mozgalmak sokszor egyoldalúak*, ami gyakran *szükséges*, de fájdalmas is. Bölcs kiigazítást és kiegyensúlyozást igényelnek. Majdnem minden megújulás a jó öreg ingához hasonlítható. Az inga az egyik oldaltól a másikig leng. Rossz ez? Nem. Ameddig az inga az egyik oldaltól a másikig leng, addig jár az óra – egyébként *megáll*. Mivel az inga lengése szükséges az óra működéséhez, ezért a következők fontosak:

a) Nem szabad hagyni, hogy az inga felakadjon valamelyik oldalon, mert akkor az óra megáll.

b) Az órát nem szabad valamelyik oldalra billenteni, mert így annál is rosszabb történik, mintha megállna az óra. Ekkor a súly mozdul el, és jut ismét nyugvópontra az ingával szemben, s ez szintén megállítja az órát. (A súly a tanítást jelenti.)

c) Az óra nem állhat ferdén. Függőlegesen kell állnia, különben az inga lengése nem lesz szabályos. Ha bármihez hozzáér az inga, akkor az óra rövid időn belül megáll.

Az egyoldalúság akkor válik problémává, ha sokáig fennmarad, vagy ha az óra ferdén marad.

Nem lenne szabad, hogy a vezetőket és a tanítókat annyira félrevezesse az egyoldalúság, hogy véleményüket alátámasztani igyekezve felszínesen használják (félrehasználják) a Bibliát!

Nem szabad megengedni, hogy az egyoldalúság többet nyomjon a latban, mint a kiegyensúlyozott biblikus bizonyágtétel, vagy teljesen kiszorítsa azt. Ilyen egyoldalúságok: dicsőítés, lelki hadviselés, a hit módszerei, gyógyulás stb. Nem rövid felsorolása a megkérdőjelezhető próbálkozásoknak!

2. *Egyoldalú elvárások lelki téren*. Csak a kivételes és rendkívüli dolgok számítanak igazán lelkieknek. Patkolni lovakat szoktak, ez zebra vagy zsiráf esetén szenzációs és káros. Ilyen esetben a megújulási mozgalom fertőzési góccá válik.

3. Nagyon fontos a *vezetők lelki és felelősségteljes reakciója*. Néhány dolog nélkülözhetetlen ehhez a ponthoz:

a) *Nyitottság*, becsületesség, hajlandóság a bűnbánatra, szeretet és szelídség. Ugyanígy szükséges a felelős hozzáállás Isten Igéjéhez, valamint a gyülekezethez és annak további fejlődéséhez. A szülőket gyakran szórakoztatja a gyermekek gyermeki viselkedése, de nekik maguknak nem szabad gyerekesé lenniük. Sok megnyilvánulás *fejlődési problémát* jelez.

Nem lehet éretlen személyekre bízni a gyülekezetet. A gyerekek azt játsszák, hogy ők az apa, de mégsem ők a saját apjuk. Apának lenni nem annyira az életkor, mint inkább a felelősség és az érettség kérdése.

Minden új élet fogékony a fertőzésekre és a betegségekre. De a felelős vezetőnek értenie kell a gyógyszerek és az immunizáció alkalmazásához.

b) Minden új mozgalom friss vizet hoz magával, de kimossa a szemetet is. Ezért kell megszüntetni a tanításokat.

Nem szabad megengedni, hogy az áramlás határozza meg a hajó útirányát. Az erős áramlás jó hajósokat igényel, olyanokat, akik egy világos útirányt tartanak, és kompromisszumok nélkül tanítanak. Ezt Isten előtti felelősséggel kell tenni.

Egyszóval az áramlás legyen és maradjon áldás.

II. Szakadár irányzatok

A szakadás valamiből való kiszakítást, az együvé tartozó dolgok részekre osztását jelenti. Ez bűn a gyülekezetnek, mint Krisztus testének egysége ellen.

a) *Meghasonlás*. Például: még nincs szakadás a gyülekezetben.

„A mi Urunk, Jézus Krisztus nevére kérlek titeket, testvéreim, hogy mindnyájan egyféleképpen szóljatok, és ne legyenek közöttetek szakadások, hanem ugyanazzal az érzéssel és ugyanazzal a meggyőződéssel igazodjatok egymáshoz” (1Kor 1,10).

„Mert először is azt hallom, hogy amikor összejöttök a gyülekezetben, szakadások vannak közöttetek, és ezt részben el is hiszem” (1Kor 11,18).

„... hogy ne legyen meghasonlás a testben, hanem kölcsönösen gondoskodjanak egymásról a tagok” (1Kor 12,25).

b) *A szakadás okai = testiesség, világiasság*. 1. Türelmetlenség (az éretlenség jele), egyéni ambíciók, taníthatatlanság, a szeretet hiánya, büszkeség. 2. Rossz helyre tett hangsúly, mely varázsszóvá válik. 3. Rossz tanítás, mely helyrehozhatatlan.

A veszély az, hogy a *helytelen tanítás* a maga dinamikája szerint továbbfejlődhet és *eretnekséggé* válhat.

c) Más görög szavak, melyeket a Biblia a szakadás kihangsúlyozására használ.

Ellenségeskedés = szembenállás, ami a „test munkája”.

„A test cselekedetei azonban nyilvánvalók, mégpedig ezek: házasságtörés, paráznaság, tisztátalanság, bujálkodás, bálványimádás, varázslás, ellenségeskedés, viszálykodás, féltékenység, harag, önzés, széthúzás, pártoskodás, irigység...” (Gal 5,19–21).

Pártoskodás (közöttetek)

„Hát részekre szakítható-e a Krisztus? Talán Pál feszítettet meg érettetek, vagy Pál nevére keresztelkedtetek meg?” (1Kor 1,13)

„Ő (Jézus) pedig ismerve gondolataikat ezt mondta nekik: Minden ország, amely meghasonlik önmagával, elpusztul, és egyetlen város vagy ház sem maradhat fenn, amely meghasonlik önmagával. Ha pedig a Sátán a Sátánt üzi ki, meghasonlott önmagával, és akkor hogyan maradhat fenn az országa?” (Mt 12,25–26)

d) *Hogyan lehetséges az együttműködés a megoszlást okozó személyekkel?* Alapvetően nem lehet (és nem szabad! – a szerk.) együttműködni a megoszlás kezdeményezőivel, még akkor sem, ha a tanításuk alapjaiban azonos a miénkkel.

De bizonyos idő elteltével a sebek begyógyulhatnak, a megoszlást okozó személyek beláthatják a testvérekkel való közösség szükségességét, és megbánhatják türelmetlenségüket, egyéni ambícióikat vagy más helytelen cselekedeteiket. Az út maradjon mindig nyitott a megújult – vagy még inkább a korábbinál magasabb fokú – együttműködés előtt! Tragikus dolog a szakadás, de még tragikusabb mesterségesen felsérteni a nyitott sebeket. Ők olyan testvérek, akik rosszat követtek el, de még mindig testvérek.

III. Eretnekség

Mit értünk eretnekség alatt? Az eretnekég a gyülekezettől való elszakadás a doktrínák valamely fontos pontját illetően. Pontosabban fogalmazva nem az eretnekségek válnak el a gyülekezettől, mivel az eretnekség nem része a gyülekezetnek, hanem a gyülekezetnek kell elkülönítenie magát tőlük!

Mi az eretnekség?

Az eretnekség a test legrosszabb lelki megnyilvánulása. „... bálványimádás, varázslás, ellenségeskedés, viszálykodás, féltékenység, harag, önzés, széthúzás, pártoskodás...” (Gal 5,20).

Az eretnekség pusztulást hoz:

„De voltak a nép körében hamis próféták is, mint ahogyan közöttetek is lesznek hamis tanítók, akik veszedelmes eretnekségeket fognak közétek becsempészni. Ezekkel megtagadják az Urat, aki őket megváltotta, így gyors pusztulást hoznak magukra” (2Pét 2,1).

Az eretnokség és az *eretnek személyek* egymáshoz tartoznak – nem szabad befogadnunk az eretnek embereket. „Az eretnek embert egy vagy két intés után kerüld” (Tit 3,10 – Károli). Az eltévelyedésből *zűrzavar* kerekedik:

Az eretnokség hamis doktrínákat tanít. „Kérlek titeket testvéreim, tartsátok szemmel azokat, akik szakadásokat és botránkozásokat okoznak azzal, hogy az ellenkezőjét tanítják annak, amit tanultatok. Térjete ki előlük!” (Róm 16,17)

Ezek a tanítások gonosz lelkektől származnak. „A Lélek pedig világosan megmondja, hogy az utolsó időkben némelyek elszakadnak a hittől, mert megtévesztő lelkekre és ördögi tanításokra hallgatnak” (1Tim 4,1). „A gonosz emberek és ámitók pedig még tovább mennek a rosszban, tévelyegve és másokat is megtévesztve” (2Tim 3,13).

Az eretnekek megtévesztő tanítók.

Az eretnekek eltévelyítenek, ami azt jelenti, hogy elirányítanak az üdvösség útjáról. „Ezért szolgáltatja ki őket Isten a tévelygés hatalmának, hogy higgyenek a hazugságnak, hogy ezáltal mindazok elvegyék ítéletüket, akik nem hittek az igazságnak, hanem a hamisságban gyönyörködtek” (2Thes 2,11–12).

Az Újszövetség rámutat, hogy a Sátán a *módszereivel* a megtévesztésen munkálkodik. „Hogy többé ne legyünk kiskorúak, akik mindenféle tanítás szelétől ide-oda hányódnak és sodródnak az emberek csalásától, tévútra csábító rosszaságtól” (Ef 4,14).

a) Az eretnokségek kialakulása

Kezdetben csak kisebb elhajlások vannak. Ezek a saját dinamikájuk szerint továbbfejlődnek, később pedig alapvető részévé lesznek az eretnekek tanításának és céljának.

b) Mikor válik eretnokséggé a hibás tanítás?

A hibás tanítás akkor válik eretnokséggé, amikor a középpontba kerül (központi tétellé válik), és kinevezik az igazság teljes megértésének kulcsává.

Az eretnokségek gyakran megdöbbentően sikeresek. Miért? Az Újszövetség a tanítások szeléről beszél. A szél *erő*, mely különösen alkalmas mozgalmak elindítására. Különösen veszélyesek azok a tanítások vagy doktrínák, amelyek ortodoxiának (igazhitűségnek) hangzanak, de más a tartalmuk.

Álláspontunk az eretnokséggel kapcsolatban

a) Egy fontos figyelmeztetés: legyünk óvatosak *eretnokségnek ítélni* valamit! Egyes tanítások „főtt krumplik”. És a tévedés nem szükségszerűen jelent eretnokséget.

Tévedni emberi dolog – az eretnokség viszont ördögi.

Ezért kell mindig megkérdeznünk: Mennyire áll közel ez a tanítás az ortodoxiához? Mennyire hajlanak ezek az emberek a helyreigazítás elfogadására? Tudatosan cselekszenek-e?

Gondosan kell kezelnünk a problémát, mert az indokolatlan ítélezésnek súlyos következményei lehetnek.

b) *Mikor beszélünk eretnokségről?*

Amikor más evangéliumot hirdetnek.

Helytelen tanítások a teológiában – Istenről; a krisztológiában – Krisztusról; a szóteriológiában – a megváltásról; az antropológiában – az emberről és elveszett állapotáról; az eklézsiológiában – az egyházzal mint a hívők gyülekezetéről.

Az eretnokség ott is jelen van, ahol más útját hirdetik az üdvösségnek; a legalizmusban, ahol az üdvösség a törvény cselekedeteiből van; a szakramentalizmusban, ahol az üdvösség a „szent rituálék által” nyerhető el; a miszticizmusban, melyben az üdvösséget és az Istenhez való járulást bűnért való áldozat nélkül képzelik el; a gnoszticizmusban, ahol az üdvösség intellektuális ismeret terméke, a karizmániában, ahol a karizmatikus egyensúly helyett a karizmák uralma tűnik fel.

„Solus Christus – solus crucis” (Csak Krisztus, csak a kereszt) – ez az üdvösség alapja.

Ezek az eretnek csoportok nem csupán másik felekezetet alkotnak, hanem *más a hitvallásuk* – más útját hirdetik az üdvösségnek, más a hitük lapja (hagyomány, a józan ész stb.). Egyes

ilyen csoportok egyenesen *más vallást* képviselnek.

Mi a helyzet a toleranciával és az eretnokség ezzel egyidejű kárhoytatásával? A tolerancia formailag igent jelent, tartalmában viszont nemet.

c) *Együttműködés*. A gyülekezet és az eretnekek között semmilyen együttműködés nem lehetséges. Az előfordulhat, hogy az eretnekmozgalom bizonyos tagjai nem igazán törődnek magával az eretnokséggel. Ebben az esetben újra kell gondolni a gyülekezetekkel való együttműködést a lehetőségek körütekintő vizsgálatával.

IV. Sok olyan mozgalom van, melyek az ortodoxia, a szakadárság és az eretnokség közötti szürke területen működnek. *Ezért félre az elsietett ítélkezéssel!*

Néha nem valódi eretnokségről, hanem *elferdült igazságról* van szó. Néha csak rossz vagy hamis hangsúlyt helyeznek valamire, a Biblia üzenete pedig elferdül, amit Isten kegyelme esetenként normalizálhat. Fontos és hasznos felismerni az igazságok hierarchiáját: alapvető igazságok – fontos és központi igazságok – melléki igazságok – lényegtelen igazságok. A bibliátlan gyakorlat nem csupán a stílus, hanem gyakran a tartalom kifejezésének kérdése. Vizsgáljuk a tekintélyelvűséget, a felületességet. A Biblia formális használatát stb. Legyen egység a lényegben, szabadság a kérdéses területeken, és minden szeretetben történjen!

Az Isten és gyülekezete iránti szeretet, valamint az Isten iránti felelősség továbbra is szükségessé teszi, hogy az eretnokséget eretnokségnek nevezzük. Aki elhallgatja az eretnokséget, az a gonoszt segíti. Elítéljük a hibát, de szeretjük annak elkövetőjét.

A testvéri szeretet akkor nem képmutató, amikor engedelmeskedik az igazságnak.

„Tisztítsátok meg lelketeket az igazság iránti engedelmességgel képmutatás nélküli testvérszeretetre, egymást kitartóan, szívből szeressétek” (1Pét 1,22).

A CSALÁD

A férfi helye

%A Család rovatban a most és a következő számokban megjelenő írásokat férfi testvéreinknek szánjuk. A korábbi számokban nőtestvéreink részére adtunk közre fordítást egy angol könyvből, amely a felemás igában élő megtért feleségek mindennapi gondjaival foglalkozott. Most pedig elértünk oda, hogy a férfiak részére is közöljünk olyan témákkal foglalkozó cikkeket, amelyek – Istenünk támogatásával – segítenek megértenünk férfivoltunk titkait, és ebből eredő kötelességeinket felismerni.

Isten az embert – teremtése után – a Paradicsomba helyezte, ahol élvezhette Isten csodálatosan teremtett világának minden áldását. Gyönyörködhetett az állatokban, a növényekben, végigkóstolhatta majd az összes gyümölcsöt, ami csak a kertben termett.

Hallgathatta a madarak énekét, a patakok csörgedezését, a vízesés zúgását. Közvetlen kapcsolatban volt Istennel, a minden élet forrásával. Feleségével, Évával együtt csodálatos harmóniában éltek mind a természettel, mind a Teremtővel, mind egymással.

Ádámiban minden megvolt, ami az élethez szükséges, nem szorult kiegészítésre. Mégis, mikor magányossága tudatosult benne – látva, hogy mindennek van párja az állatvilágban – társ után vágyakozott. Maga Isten döbbsentette rá magányosságára, hogy Ádám örömmel fogadja és megbecsülje az Úrtól kapott, hozzá illő társat. Mivel Ádám „egész” volt, az Úr belőle vett el, hogy az asszonyt megalkossa. Ezért vágyakoznak azóta az ádámok és évák, hogy egygé legyenek (1Móz 2,24), hogy ketten, de mégis egy közös életet éljenek, amelyben kapcsolatban vannak egymással és Istennel. Így lesz ismét egészzé a férfi és a nő. Isten ebben a párkapcsolatban a vezetést a férfira bízta. Ő a tekintély felesége és gyermekei előtt, de *övé a felelősség is elsősorban Isten előtt a családjáért.*

„Szeretném, ha tudnátok, hogy minden férfinak feje a Krisztus, az asszony feje a férfi, a Krisztus feje pedig az Isten” (1Kor 11,3).

A férfi tekintélye azonban nem jelent hatalmi helyzetet. Gondoljunk csak Jézus Krisztusra! „Férfiak! Úgy szeressétek feleségeteket, ahogy Krisztus is szerette az egyházat, és önmagát adta érte” (Ef 5,25).

Vagyis odaáldozta magát a gyülekezetért. Hasonlóképpen legyenek a férfiak is az odaszánásban családjuk lelki és anyagi jólétéért.

De a vezetés felelőssége az övék: szeretni és szeretetben vezetni.

Vezetési válság

Napjaink párkapcsolataiban éppen ez az a terület, ahol a legnagyobb megsértését látjuk Isten rendelésének.

A férfiak oly sokszor megkísértetnek, hogy vezetői pozíciójukat feladják, és szinte állandó ostrom alatt vannak ezen a téren a másik nem részéről, akik szeretnék azt magukhoz ragadni. A férfi vezetési gyengesége gyakran megmutatkozik családjában és kapcsolataiban. Nehezebbé esik a vezetést vállalni otthon. Gyakran átadja feleségének a család hajójának kormányzását. Gyerekei nevelésében alig vesz részt, azt gondolja, az női dolog. Nem akar dönteni a családot érintő nehéz helyzetekben, szívesen áll „mellé” a dolgoknak, abban az értelemben, hogy ahogy esik, úgy puffan. Előfordul, hogy az anyagiak előteremtésének gondjai is főleg az asszony vállát nyomják. A női természet pedig hajlamos magára vállalni a nehézségeket, sokszor erején felül is a családjáért. A férfi, aki vezető pozíciót tölt be a munkahelyén vagy a társadalomban, otthon gyakran csődöt mond. Miért van az, hogy nem tudja betölteni hivatását, ami a család vezetésére szól?

Miért teszi le szívesen felelősségét, és inkább hódol hobbijának, szenvedélyeinek? Miért tölti szabadidejét inkább baráti körében, mint otthon? Vagy keres valamit, amit otthon nem talál meg? Bizonytalán ismerünk olyanokat, vagy talán magunkat is, akik egész napunkat horgászbottal a kézben, vagy az autó alatt, *netán gyülekezeti szolgálatban töltjük, ahelyett, hogy gyermekeinket imádkozni tanítanánk vagy a család papjai lennénk.* Vagy az anyagiak beosztásának sokszor nehéz és kellemetlen feladatát átadva az asszonynak, felelősségünket kimerítjük abban, hogy mi a családért gürcölünk. Sorolhatnánk még a példákat. Egyvalami azonban biztos: nem áll napjaink férfiai azon a helyen, ahol őt Isten látni szeretné.

A férfi ősbűne

A szeretni és szeretetben vezetni „kötelességét” Isten már a teremtéskor a férfiba helyezte. A vezetés azonban nem csak gyakorlati feladatok betöltését jelenti, hanem a kapcsolatok ápolását is. Egy jó kapcsolathoz több minden kell. Először is két ember, akik megfelelően képesek és nyitottak a kapcsolat építésre. Ezen kívül egymást egyenlőképpen tisztelik és elismerik. Ez utóbbiak nélkül egyenrangú kapcsolat nem is jöhet létre. Természetesen gyakorlati dolgokban nyilvánul meg és válik kipróbálttá egy kapcsolat. A közösen végzett munka örömei, közös célok és közös eredmények szilárdíthatják meg.

Ádám elsősorban az Istennel való kapcsolatra és közösségre teremtett. Éva pedig a férfival való kapcsolatra, hogy legyen neki társa, hogy szeretve legyen, és képes legyen ezt a szeretetet viszonzni. A bűnbeesés éppen ezt a harmóniát törte meg. Ha figyelmesen olvassuk a megkísértés és bűnbeesés történetét, feltűnik, hogy Ádámról egészen a végkifejletig alig esik szó. Az Úr mégis őt vonja először kérdőre (1Móz 3,9).

De hol volt közben Ádám, a férfi?

A kígyóval Éva társalog, ő szakít a fáról, eszik a gyümölcsből, és csak akkor kerül elő Ádám, hogy ő is egyen.

Úgy látszik, a kezdeményezés és a véghezvitel teljesen az asszony kezébe került. Ádám, mint egy engedelmes kiskutya, eszik a neki felkínált gyümölcsből.

Éva, aki a férfiből teremtett, rendelkezett Ádám egyes képességeivel: meglátta a tennivalót, és mivel vágyakozott a „jobbra”, és tettekre is volt, férje tudta nélkül cselekedett. A Sátán természetes hajlamában kísértette meg. Ugye milyen sok nőnek vannak ugyanilyen kísértései: magához ragadni a vezetést!?

Mégis Ádám a fő bűnös. Ugyanis átengedte a vezetést az asszonynak. Talán távolról szemlélte az eseményeket, talán nem hallotta a kígyó és Éva beszélgetését, vagy ha észlelte is, nem fogta fel. Közömbössé vált, nem lépett közbe, hogy megakadályozza a bűnesetet. Pedig meg lett volna a kellő rálátása és ítélőképessége a dolgokhoz. Évának kiegészítésre lett volna szüksége ebben a helyzetben, mert csak egymás kiegészítettségében felel meg a férfi és a nő Isten képmásának. Mindketten rá vannak szorulva az egymással való kapcsolatra. Nos, ez a kapcsolat nem működött az Édenben. Ádám lemondott az Úrtól kapott kötelességéről. Akárcsak korunk megannyi fiatal és idősebb férfiai! Passzivitásba vonult, kényelembe helyezkedett. Ugye milyen ismerős ez a kép, ha magunkra gondolunk? Ádám ösbűne a felelőtlenség: úgy állni a dolgok mellett, mintha semmi köze nem lenne hozzá.

A vétkesség áthárítása

Az 1Móz 3-ból azt kell látnunk, hogy az első emberpár nem jutott bűnbánatra a bűn megtörténte és felismerése után. Ez pedig mindig meneküléshez vezet: menekülni Isten, mások és önmagunk elől. Ennek indítéka a (jogos) félelem Istentől a bűn miatt. Az Úr számonkérésére Ádám azonnal Évára hárítja a felelősséget, az pedig a kígyóra (1Móz 3,12–13). Nem én vagyok a hibás. Lehet, hogy a másik a hibás, vagy a körülmények, vagy netalán Isten. Miért is engedte meg, hogy mindez megtörténjen?

Hány és hány tönkrement párkapcsolatban hangzottak már el ezek a szavak! Hány zátonyra futott emberi élet szenved ilyen helyzetben? De hol marad a megbánás?

A bűn következménye a tönkrement kapcsolat

A bűnbeesés leginkább szembetűnő következménye az lett, hogy megszakadt Isten és ember között a korábbi közvetlen kapcsolat, a harmónia. Ádámnak és Évának mennie kellett Édenből, nem volt ott többé helyük. A földet ezentúl fáradságos és nagy százalékában hiábavaló munkával kellett művelniük, amely addig a Paradicsomban magától termett (1Móz 3,17).

De megszakadt a harmónia a férfi és nő között is. A férfi uralkodik feleségén. (Az uralkodás szót olyan értelemben használja a Biblia, ahogyan Isten uralkodik teremtményein: nem önző módon, elnyomó zsarnokként, hanem azok javára. Így uralkodik a hívő férj is hívő feleségén: annak javára. A világban elterjedt önző, zsarnoki uralkodás a bűn következménye! Az isteni szeretetben való vezetésben *önfeláldozásról és példamutatásról van szó, mely engedelmségre indítja a nőt.* Lásd Jézus Krisztust Ef 5,25), az asszony pedig epekedik férje után. Miért?

Mert nincs ott vele, mert távol került szívéből. Az asszony szenved ettől, mert a férj gyakran nem igényli őt.

Ismerős helyzet sok házasságban? Még hívők között is? A nő a férfiből teremtett, és ezért vágyakozik hozzá. Csak ott érez igazi biztonságot, megbecsülést, kiegészítést. Ott boldog igazán a férj szíve közelében.

A bűn következtében mindezt Éva elvesztette.

Ádám is szenved a kapcsolatválságtól. A tönkrement kapcsolatot más területen igyekszik pótolni: keresővé válik. Ha a férfi megtagadja Istentől kapott erősségét (szeretni és vezetni), akkor felesége nem tud közel kerülni hozzá. Ezért elhagyatottnak és elutasítottnak érzi magát, amelynek ellenpontja az agresszió: feminizmus. Mindez azért alakulhatott ki, mert a férfiak elhagyták Istentől rendelt pozíciójukat. A kereső férfi a szeretetkapcsolat helyett gyakran talál „fontosabb” és „értelmesebb” feladatot. Egyesek a munkába menekülnek, mások a

szenvedélyekbe. Mindezekben azonban önazonosságát Ádám csak időlegesen találja meg. Ha véget ér egy feladat, újat kell keresni. Ha felépül a ház, garázst is kell építeni. Ha az is megvan, akkor nyúlólat. Ha megvan az autó, akkor nyaraló kell, és így tovább. Persze, ennek gyakran a feleség az elindítója, aki „többre-jobbra” vágyik (lásd Éva az 1Móz 3,6-ban). És beindul a régi folyamat, mint Ádámnál és Évánál, aminek következménye hosszabb-rövidebb idő múlva kapcsolatválság lesz.

Hány házasság bomlott fel fél éven belül, miután felépült az öt-hat-hét szobás ház? Hány feleség rúgta már ki látástól vakulásig dolgozó férjét, mert mindeközben vágyódása, hogy férje szívéhez közel kerüljön, kielégítetlen maradt? Hány férfi fojtotta alkoholba bánatát emiatt? És hány élet ment a kárhozatba?

Van megoldás?

A házassági kapcsolat válsága gyógyítható, ami elsőként a férfitől tudatos és akaratlagos felismerést és ennek megfelelő cselekvést jelent.

Akaratlagosan ki kell jönnie passzivitásából és elfoglalni azt a pozíciót, amelybe őt Isten helyezte.

A férfinak fel kell ismernie saját hibáját, nem pedig számon kérni és követelni felesége szeretetét és engedelmességét. Majd pedig vállalni Istentől rendelt helyzetét, és abba *tettekkel belenőni*. Az elhamarkodott ellenvetések ellenére az asszonyok meglepően jól reagálnak arra, ha a férj elkezd végre a talpára állni. Szívesen átadják addig férjük helyett végzett feladataikat, és ők is kezdenek asszonyi hajlamaiknak megfelelően viselkedni.

A házastársak felismerik saját korlátaikat, és elkezdik egymást értékelni és becsülni. Az Istentől rendelt *harmónia* pedig *helyreáll* férfi és nő, ill. ember és Isten között.

Természetesen ez a folyamat időigényes, és elszántságot követel. A férfi saját bűne felismerése után tartson igazi, mély bűnbánatot, amelyre isten Lelke tud rávezetni. Jézus Krisztus meghalt minden bűnünkért, beleértve a *passzivitás és felelőtlenség bűnét* is. Jöjjünk hát azért bizalommal a kegyelem királyi székéhez.

„Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz Ő: megbocsátja bűneinket, és megtisztít bennünket minden gonoszástól” (1Jn 1,9).

Megszabadulván pedig az Úr segítségünkre van minden napon, hogy be tudjuk tölteni hivatásunkat, és férfiként meg tudjunk állni a családban, a társadalomban és Isten előtt. Ő adja az ehhez szükséges értelmet és bölcsességet. Ő erősíti meg kezünket a jóra.

Az apostol felszólítja a férfiakat, hogy feleségükkel harmóniában éljenek:

„Ti férfiak is, megértően éljétek együtt feleségetekkel, mint a gyengébb féllal, adjátok meg nekik a tiszteletet mint örökös társaitoknak is az élet kegyelmében, hogy a ti imádságaitok meg ne hiúsuljanak” (1Pét 3,7).

Látod, mi az *imameghallgatás feltétele*? *Élj jól a feleségeddel!*

A hívő férj szerepe a családban

A keresztény családon, ahol a férj betölti férfi voltából eredő kötelezettségét, a nő pedig eleget tesz asszonyi hivatásának, Isten áldása nyugszik. Az ilyen család a legalkalmasabb gyermekek nevelésére.

Az Ef 5,22 így szól: „Az asszonyok engedelmeskedjenek férjüknek, mint az Úrnak.” Lehet, hogy a mai emancipált világban a nőknek ezt nehéz elfogadniuk. A keresztény asszonynak viszont azt kell figyelembe vennie, hogy engedelmissége szeretetének kifejezése. Az Úrnak akar azzal engedelmeskedni, hogy aláveti magát férje akaratának az Úrért.

Az Ef 5,25 a férfiakhoz szól: „Férfiak! Úgy szeressétek feleségeteket, ahogyan Krisztus is szerette az egyházat, és önmagát adta érte.”

Mit gondolsz? Istennek mi volt a fontosabb: a gyülekezet élete vagy Krisztus élete? Nyilván a gyülekezeté, mert Krisztus meghalt érte! Így van ez a házasságban is. A férj életét odaadja

feleségének, és a feleség is engedelmisségben a férjének. *Ez a szeretet.*

Akkor könnyű a feleségnek engedelmeskedni, ha látja, hogy férje odaáldozza magát érte. Férfiak, értitek? Ebben van a szeretet.

A férj vezető szerepét tehát szeretetben gyakorolja. Az ő feladata a megélhetés biztosítása (1Móz 3,17). Ne tedd ezt feleséged fő feladatává! Az asszonyok nagyon szívesen átveszik ezt a feladatot, de ez nem az ő területük. A mai világban szükség van mindkét házastárs kenyérkereső munkájára, és csak ritka kivétel az, amikor a feleségnek nem kell munkát vállalnia. De mégis a férjé legyen a fő felelősség az anyagiak megszerzésében. A feleség szerepe inkább a megszerzett javak megőrzése, kezelése, gondoskodás a család mindennapi szükségleteiről.

A hívő férj feladata továbbá a család lelki jólétéről való gondoskodás is. A feleség férjén keresztül kapja áldásait, amit bizalommal fogadjon is el (1Kor 14,35). Ezért a férj példamutató hívő élete, Istennel való személyes kapcsolata óriási hatással van felesége és gyermekei lelki fejlődésére. A férjnek tehát lelki tekintélye van családtagjai előtt. Ennek elérése viszont nem harc árán, a tekintély meg- és kikövetelésével történik, hanem Jézus példája nyomán példamutatás által. Ő az, aki elől megy a kereszt útján, önmaga megtagadásában.

A tekintély másik forrása az alázat, amelyben szintén az Úr Jézus a példakép.

A hívő férj elismeri felesége hatáskörét az asszonyi dolgokban. Értékeli munkáját, kifejezésre juttatja elismerését és szeretetét. A gyerekek előtt megvédi és helyreállítja felesége tekintélyét, ha szükséges.

Isten igazságos. Ha a férj viszonyulása feleségéhez felemás, azt Isten nem nézi el. Ha tehát azt veszed észre, hogy imáid nem hallgattatnak meg (1Pét 3,7), akkor bűnbánattal fordulj Istenhez, és kérj bocsánatot feleségedtől! Isten pedig helyreállít!

Végezetül: férfiak, ne habozzatok helyetekre állni az Úrban, hogy családi életetek – és ebben személyes örömeitek is – teljessé váljon!

Irodalom: *Keresztény Tréning Férfiaknak kézikönyv*

Larry Christenson: *Krisztus a családban*

Lennart Steen: *A házasság Élő Víz '92/4. szám 4–5 old.*

A téma iránt érdeklődő olvasóknak ajánlom Elisabeth Elliot: *Gondolatok a férfiakról* című könyvét, mely részletesen, nagyon összeszedetten és bibliai módon tárgyalja a nemiség – ezen belül a férfiaság – isteni rejtélyét. – A szerkesztő.

KÖRKÉP

Ez történt a Közgyűlésen • Kovács Zoltán

Február 17-én tartotta Országos Közgyűlését az Evangéliumi Pünkösdi Közösség a Budapest Gizella úti imaházban. A küldöttek szép számmal voltak jelen az eseményen, mivel a közlekedést – Urunk kegyelméből – aznap nem nehezítette rendkívüli havazás vagy ónos eső. A közgyűlés ennek megfelelően jó hangulatban zajlott. Ezt fokozták vezetőink lelkesítő beszédei és az ózdi fiatalok gyönyörű énekszolgálatai. A régi szép énekekkel együtt a résztvevők lelke is felemelkedett az Úrhoz. Mindez bizonyítja, hogy telitalálat volt az ózdiak részéről az énekeskönyv énekeinek modern feldolgozása, de az is telitalálat volt, hogy az elnökség őket hívta meg a közgyűlés zenei szolgálatának ellátására.

A beszámoló elfogadása és az egész napos munka viták nélkül zajlott, amiben kétség nélkül szerepe volt a másként gondolkodók higgadt önmérsékletének. Urunknak hála a békeségért,

mely felváltotta a négy-öt évvel ezelőtti közgyűlések csatazaját. Az idei közgyűlés ebből a szempontból is sikeresnek minősíthető.

Pataky Albert testvér a Bír 5,1–2-vel köszöntötte a közgyűlést. „Hogy a vezérek vezettek Izráelben, hogy a nép önként kele föl: áldjátok az Urat!” Az Úr így akar látni minket: a vezetők vezessenek a Szentlélek által, félretéve a személyes ambíciókat és az egyéni érdekeket, a testvérek pedig önként álljanak be a munkába, gyakorolván az engedelmisséget. *Fábián Attila* elnöki beszámolójában három programpontot tárt a Közösség elé a Mt 22 és 25 (a királyi menyegző és a tíz szűz példázata) alapján. Első legyen a *lélekmentés*, az evangélizáció – mondta. Ez sürgető feladat. Mentsünk mindenkit, akit csak találunk, amíg a seregyűjtés ideje van! 2. A személyválogatás nélküli lélekmentés mellett elengedhetetlen az *életszentség*. A menyegzőre csak fehér ruhában mehetünk be, mely a szentek igazságos cselekedeteit jelképezi. Ez a krisztusi karakter, amely nem köt kompromisszumot a világgal. Ne hígítsuk fel a Közösséget csak azért, hogy a létszám növekedjen! 3. A lámpás legyen telve olajjal! Tartalékunk akkor van, ha *túlcsordulóan telve vagyunk Szentlélekkel*. Nem egymástól kapjuk a Szentlelket, hiába futkosunk máshoz, illetve más gyülekezetekhez. Menjünk a forráshoz: Jézus Krisztus kereszttel tüzellel és Szentlélekkel!

Nincs igazi közösségi élet, ha nem vagyunk személyes kapcsolatban Jézus Krisztussal. A Közösség olyan képet mutat, mint egy mozaik: gyülekezeteink különbözőek. Egyek vagyunk, de nem egyformák. Mindent a szeretet irányítson, ne igényeljük magunknak a kizárólagosság jogát!

Az elnöki beszámolóból megtudtuk, hogy az országos konferencia idén nem Kadarkúton, hanem Budapesten lesz, még hozzá május 27-én, azaz pünkösd hétfőn.

1995-ben a következő településeken készült el az új imaház: Békéscsaba, Elek, Jánkmajtis, Földes. A befejezéshez közeli építkezések: Nagykőrös, Cegléd, Mezőcsokonya, Mátészalka, Kántorjánosi. Tavaly kezdődött az építkezés: Hajdúhadház, Nádudvar, Réde, Záhony.

Pár éve még státuszszimbólumot jelentett a gyülekezeteknek az önálló jogi személylé válás. Mára lelohadt a nagy lelkesedés, egyre több gyülekezet látja be, hogy nem is olyan rossz, ha a központi adminisztráció intézi a hivatalos ügyeiket, és egyre többen mondanak le az önálló jogi személy voltokról. Idén három gyülekezet döntött így: a komlói, a makói, és az újkenézi. A jelenlegi elnökség mandátuma ugyan négy évre szól, de a második év végén – vagyis most – lehetőség volt az elnökség lemondására, illetve arra, hogy a közgyűlés leváltsa őket. Az erről való szavazás lehetett volna a nap legizgalmasabb része, de az izgalom elmaradt. A küldöttek egyhangúlag bizalmat szavaztak az elnökségnek, és testvéreink is vállalják a munkát négy éves mandátumuk lejártáig. Imádkozzunk érettük!

Délután esett szó a nyugdíjas pásztorok segélyalapjáról és az egészségbiztosítási segélyalapról. Ezekre azért van szükség, mert az állam a lekipásztoroknak csak állampolgári alapnyugdíjat és ingyenes orvosi ellátást biztosít, de például táppénzt már nem fizet. Az alapok most elfogadott szabályzata szerint a táppénzt egy hónapig az adott gyülekezet, egy hónapon túl pedig az egészségbiztosítási segélyalap fizeti.

Ezután került sor a misszióágak beszámolójára, melyekben az eredmények bemutatása dominált. Bibliai Főiskolánk legfontosabb eredménye, hogy tavaly először bocsátottak ki végzős hallgatókat (hetet). Továbbra is súlyos gond az önálló épület hiánya. Az idén az állam 20 millió forintot ígér épületvásárlásra, így remélhetőleg hamarosan megszületik a megoldás. Az Országos Ifjúsági Munkacsoportban nemzedékváltás zajlik. Az OIM új vezetője *Csernus Ákos*, aki a Közgyűlésen bizonyosságát adta, hogy az érzelmekre remekül hatni tudó szónok, s egyben kiváló rögtönző is. Ákosnak egyelőre még kevés a munkatársa, bár ez nem lehet gond ott, ahol a főiskoláról egymás után kerülnek ki a lelkileg érett és jól képzett fiatalok.

A Sátormisszió tavalyi eredménye 250–300 megtért, bár – mint egy kérdés nyomán kiderült – ebből csak ötven-hatvanan épültek be valamelyik gyülekezetünkbe. 1995-ben megérkezett a második sátor, idén pedig egy újabb kiegészítő sátor (utóbbi finn testvéreink ajándéka)

várható – mindkettő az Élő Víz Alapítványon keresztül. A két sátorral az idén 28 helyszínre szeretnének eljutni, ezek közül kiemelkedik a Diáksziget rendezvényein való részvétel. A Gyülekezetplántáló Misszió legfontosabb híre, hogy január 15-én megkezdte munkáját a Gyülekezetplántáló Bibliaiskolai Tanfolyam, melynek jelenleg 12 ösztöndíjas és 2 ösztöndíj nélküli hallgatója van. Ennek keretében április második felétől egy 14 hetes evangélizáció sorozat indul Budapesten a Sátormisszióval karöltve. A cél egy új összbudapesti gyülekezet létrehozása.

A gyermekmunkáról szóló beszámolóban *Balogh Sándor* testvér arra buzdított, hogy vegyük komolyan a gyermekmunkát. Semmivel sem alávalóbb gyermekek között evangélizálni, mint felnőttek között. Őt mindig megdöbbeníti, amikor egyesek egyik napról a másikra abbahagyják a gyermekmunkát, mert valami „komolyabb” szolgálatot találtak. A Gyermekmisszió az idén is megrendezi Kadarkúton a gyermektábort. Tavaly gondot okozott a gyermektáborba érkező sok túlkoros fiatal. Utóbbiak számára a nyáron vándortábort rendeznek a Bükkben Simon Géza testvér vezetésével.

A Kadarkúti Szeretetotthon 36 gondozottal kezdte meg az 1995-ös évet. Egy 2 millió Ft-os pályázatból a nyáron lehetőség nyílik a férőhelyek tizzel való bővítésére. Tavaly a faluban vettek egy családi házat, melyből imaházat kívánnak létrehozni a megalakítandó kadarkúti gyülekezet számára. A kastély parkjában eddig négy faház készült el. További faház-építő gyülekezetek kerestetnek.

A közgyűlés megszavazta, hogy az Országos Titkárság költségeihez való hozzájárulás 60 Ft/hó/fő legyen az idén a tavalyi 50 Ft-tal szemben. Az elnökség megköszönte Pálosiné Erzsike és Székelyhidi Mária adminisztrátorok áldozatos munkáját. Ők ketten állandó túlórázásban, sokszor hétvégén is dolgoznak. Az egyre sokasodó munka ellátásához mindenképpen szükséges lenne egy harmadik irodai dolgozó alkalmazása.

Urunknak hála a tavalyi év eredményeiért. Kérjük segítségét az 1996-ban előttünk álló feladatok elvégzéséhez is!

{k1996201}

Létszám adatok

A Közösség taglétszáma 1996 január 1-én: 4958 fő. Ez 97,1%-a az 1995 január 1-i nyitó létszámnak, mely 5106 fő volt. 1995-ben a taglétszám 2,9%-kal (148 fővel) csökkent. A csökkenés oka 48%-ban az átigazolás, vagyis a más felekezetbe távozás. Igen sajnálatos, hogy a taglétszám csökkenésének okai között évről évre nő az átigazolás súlya. Emlékeztetőül: 1993-ban az átigazolás 21%-kal, 1994-ben 33%-kal vette ki részét a létszám csökkenésében. Van még mit tenni a pünkösdi öntudat fokozása terén!

{k1996202}

{k1996203}

{k1996204}

{k1996205}

OP beszámoló • *Durkó Albert* jegyzőkönyv vezető

1996 február 3-án az Országos Presbitérium újra ülésezett. Az alábbiakban az itt elhangzott főbb gondolatokat és döntéseket ismertetem.

Hálásak vagyunk az Úrnak azért a lehetőségért, hogy pünkösöd másnapját is munkaszüneti nappá nyilvánították, így alkalmunk van ezen a napon is emlékezni, ünnepelni és előre tekinteni istentiszteleti alkalom keretein belül. Ezt a lehetőséget közösségi szinten is kihasználva az Országos Presbitérium úgy döntött, hogy erre a napra egy országos konferenciát szervez budapesti helyszínnel. A részletekről kellő időben való tájékoztatást kapnak a testvérek. Imádkozzunk ezért az alkalomért, és minél többen vegyünk részt rajta!

Isten kegyelméből Közösségünk Bibliai Főiskolája 65 hallgatóval jól működik. Sajnos a technikai feltételek már nem ilyen kedvezőek. Önálló épület híján az oktatás a központi székházban folyik, ahol nagy a zsúfoltság. Közösségünk égető szüksége egy oktatási központ létrehozása. Imádkozzunk megfelelő épületért!

Hálát adunk Istennek azért, mert Ő ma is hív és küld munkásokat aratásába. Istennek szolgálni a legnagyobb dolog. Sajnos ezt nem mindenki gondolja így. Sok sóhajtozást, sajnálatot hallani egy részről, másrészt viszont sokaknál hiányzik a szolgálóknak járó kettős tisztesség megadásának bibliai elve. Változtassunk ezen!

Napjainkban egy új nemzedék áll rajtra készen a szolgálatra. Az Úr egymásra is bízott bennünket. Idősebb testvéreink! Engedjétek szóhoz a fiatalokat is! Bízátok meg őket feladatokkal, segítsétek, bátorítsátok, tanácsoljátok őket! Legyen utánpótlás gyülekezeteinkben!

Az OP döntése alapján az Országos Ifjúsági Munkacsoport élén vezetőváltás történt. Süveges Imre helyett – fiatalabb testvér – Csernus Ákos kapott megbízást, hogy az ifjúsági munkát irányítsa, illetve koordinálja. Imádkozó szívvel hordozzuk őt!

Ujjé! A Gyermektáborban nagyszerű! • Balogh Sándor

(avagy ott lesz-e a gyermeked a gyermektáborban...?)

„De miért menjen az én gyermekem a Kadarkúti Országos Gyermektáborba július 13–20. vagy 20–27. között?” – kérdezed.

...azért, mert olyan hamar elszalad a gyermekkor, most van az ideje, hogy éljen ezzel a nagyszerű lehetőséggel!

...azért, mert ez egy sátor tábor, márpedig sátorban lakni nyár közepén, az bizony olyan, de olyan izgalmas dolog!

...azért, mert ez a táborhely évről-évre fejlődik, tehát minden évben valami újdonsággal várja a táborozókat!

...azért, mert ez a tábor a többi magyarországi gyermektáborokhoz viszonyítva elfogadható, sőt kedvező tábordíjjal működik! (lásd a Gyermekkört!)

...azért, mert ebben a táborban nagyon finoman főznek, s csak az marad éhes, aki... nem akar jóllakni!

...azért, mert napról-napra érdekes, változatos programok nyújtanak a gyermekeknek soha nem felejthető élményeket!

...azért, mert a munkatársak gyermekszerető testvérek (!), akik tábori feladataikat szolgálatnak tekintik!

...azért (s nem utolsó sorban!), mert ez a tábor egy csodálatos lehetőség arra is, hogy gyermeked még jobban megismerje Isten szeretetét, és elfogadja Jézus Krisztust Megváltójaként!

...azért, mert arra is van lehetőség, hogy anyukák és apukák nyaraló szülőként maguk is táborozhassanak!

Kedves Szülő! Nos, ezek után mi a válaszod: ott lesz-e gyermeked a nagy nyári gyermektalálkozón?!

Szeretetteljes üdvözlettel: *Balogh Sándor* táborvezető

Pásztor a segítség kövén • Erdei Ildikó

%1995. december 3-án különleges istentiszteletre került sor a csepeli Vasmunkás téri klubházban. A két évvel ezelőtt a helyi baptista gyülekezetből kivált Eben-Haézer nevű közösség immár hivatalosan is beiktatta pásztorát. Bár Schönek Alfréd a gyülekezet születésétől kezdve szorgalmasan látta el a pásztori teendőket, hivatalos felkenésére csak

most, a teológiai tanulmányainak befejezése után fél évvel került sor. A hat pásztor, aki kézrátétellel imádkozott Alfrédért, nem csak áldását, hanem elismerését és további bizalmát is kifejezte a vezető munkája felé. Ilyen előzmények után kíváncsi voltam, hogy egy olyan ember, akinek egy napon ennyi megbecsülésben van része, milyen életutat jár be, míg idáig eljut. Schönek Alfréd a riport kapcsán nagyon készségesnek bizonyult, így az ünnepség utáni napon már ott ültünk nappalijában, hogy együtt járjunk végére, milyen mérföldkövek voltak elkerülhetetlenek az életében ahhoz, hogy pásztor lehessen.

A kutatást gyermekkoránál kezdtük:

– 1955-ben születtem, a forradalmi hangulat kellős közepében. A rossz viszonyok alaposan rányomták a bélyegüket gyermekkoromra. A pénz kevés volt, a munkáját igyekezett mindenki megtartani. Szüleim is, ezért már kisgyermekként rá voltam kényszerítve, hogy fél ötkor keljek. Ettől persze elég nyüzöttan néztem ki. Végül el is vittek az orvoshoz, de az megállapította, hogy beteg nem vagyok, csak épp nem tesz jót a rendszeres kialvatlanság. Így, jobb megoldás nem lévén, a nagyszüleimhez költöztem, és ott is maradtam.

– *Ez milyen irányú változás volt?*

– Mindenképpen pozitív. A szüleim nem hívők. Kezdetben azok voltak, de végül teljesen elmaradtak. Nem úgy a nagyszüleim. Ők halálukig a csepeli baptista gyülekezet gondnokai voltak. Így kerültem be én is a gyülekezet vérkeringésébe.

– *Ide kezdettől fogva jártál?*

– Igen. Kiskoromtól fogva. Éppen azért mondhatom, hogy a ranglétra minden fokát bejártam, ami egy gyülekezetben előfordulhat. Kezdve a vasárnapi iskolával. Nagyon jó tanítóink voltak. Minden alkalomra meg kellett tanulnunk egy-egy igeverset, és ezért jutalmat kaptunk. Az alapokat ott szívtam magamba. Nagyon sok jó és hasznos dolgot tanultam.

– *Térjünk kicsit vissza a magánéletedre. Hol tanultál?*

– Az általános iskola után a csepeli Bajáki Ferenc ipari szakközépiskolában tanultam tovább.

– *Volt valamilyen hobbid?*

– Világi barátaim soha nem voltak, hiszen a gyülekezetben mindent megkaptam. Ezért nem is jártam el sehova, csak sportolni. Vízilabdáztam versenyszerűen. Az egész úgy kezdődött, hogy 8 éves koromban apukám elvitt a Gellért fürdőbe. Én azt hittem, tudok úszni, de hajamnál fogva húztak ki. Így mikor úszótanfolyamot szerveztek, a papám beíratott. Itt nem értem el falakat döngető eredményeket, ezért elkezdtem vízilabdázni. Így már jártam versenyekre. Ezt 21 évesen hagytam abba, mikor megházasodtam. Ebből az időből erősen bennem él egy emlék. A vízilabda csapattal Csehszlovákiában versenyeztünk, és látszólag nem történt semmi, de akkor döbbsentem rá, hogy nem érzem jól magam így. Mikor erre gondolkodom, megkérdem magamtól, hogy nem lehetséges-e, hogy az Úrtól már többször kaptam jelzést az elhívásomra nézve, csak nem vettem észre. Akkor csak éreztem, hogy nem érzem jól magam, de nem kérdeztem meg az Urat, hogy ennek mi az oka. A baj az volt, hogy nem volt tanítás az Úr vezetésével kapcsolatban. Sőt lelkigondozónk sem volt, aki tanácsot adhatott volna nekünk. Ilyen irányú bizalom sem volt egymás felé. Ezért az ember nem tudta, hogy mi miért van. Ez az előrelépéshez kevés volt.

– *Az ifjúságod hogyan telt a gyülekezetben?*

– Általában nagyon jó volt az ifjúsági csoport, leszámítva néhány nagy pangási időszakot. Ez a pangás szinte mindig a pásztorsággal volt kapcsolatos. Pangás akkor volt, mikor vagy nem volt lelkész, vagy beteg volt. Az is nagyon rányomta a bélyegét a gyülekezet életére, ha a pásztor csak másodállásban volt jelen. Ezek az idők megtanították, hogy vezetés nélkül tényleg elvesz a nép. Ami a munkánkat illeti, a hozzáértők zenéltek, kórusba jártak. A világ irányában nem volt jellemző az evangélizálás a kommunizmus miatt, bár a felnőttek a kemény rendszer ellenére is evangélizáltak a gyárban.

Mint ifjúság, szoros kapcsolatban álltunk a közösségen belül más, környékbeli gyülekezetek ifjúságával. Ezek a szoros kapcsolatok nagyon könnyen létrejöttek, mert a baptista egyház –

függetlenül attól, hogy milyen minőségű –, de egységes tanítást kapott, és ez megkönnyítette a kommunikációt.

– *Említetted, hogy elég korán, 21 évesen megnősültél. Hogyan történt?*

– Mindez ott kezdődött, hogy Csepelen a nálunk tanuló teológust mindig ugratták a lányok. Ő szemérmesen védekezett, hogy menyasszonya van Csetényben. Mi is kíváncsiak voltunk arra a Csetényre. Így végül 1975 júniusában ifjúságunk ellátogatott a csetényi ifjúsághoz. Ott találkoztam először Mártival, a feleségemmel. Náluk is aludtunk, ezért előtte sokat tudtunk beszélgetni. Nekem rögtön megtetszett mint ember. Az volt számomra a legjobb biztosíték, hogy hosszan tudtunk beszélgetni. Nem csak ültünk egymás mellett, mint két hal. A nála és nálunk is meglévő családi problémák miatt volt sok kapcsolódási pontunk. Az igazsághoz az is hozzátartozik, hogy ő csak egy hónappal később tudta kimondani, hogy szeretni is fog engem, és nem csak az Úr miatt jön hozzám. Érdekes, hogy akkoriban általában nem volt prófécia vagy más, eget rengető kijelentés, mégis teljesen biztos volt Isten vezetése, ha két embert egymásnak teremtett.

Az esküvő után nem ment minden könnyen. Főleg, hogy a nagymamámmal kellett élnünk a másfél szobás gondnoki lakásban. Először csak hárman, de később a két gyermekünkkel már öten. Úgy fogalmazhatnék, hogy vannak a hívő életében is olyan körülmények, amelyek nem ideálisak. Hát ez például nem volt ideális. Bár imádkozni szent dolog, de hiába imádkozol, a problémákat meg kell tudni élni.

– *Úgy tudom, a problémát nem csupán ez okozta.*

– Igen. A bajok csak ezután jöttek. Második gyermekünk megszülése feleségemnek már nehezen ment. Azután egyre gyakrabban ájult el, míg végül kiderült, hogy milyen súlyos, szinte mindig halállal végződő betegségben szenved, miaszténiában. Ez nagy összetörés volt a család számára. Az én lelki életemre is rányomta bélyegét. Azután Isten csodával határos módon gyógyította fel feleségemet, és bizonyágtételéből sok gyümölcs származott. De alig épült fel, mikor súlyos autóbalesetet szenvedtünk. Újra kezdődtek a kórházi látogatások. Mindezek csiszoltak engem.

– *Amint látom, Isten alapos mélyszántást végzett az életetekben. Most arra lennék kíváncsi, miként kerültetek be a karizmatikus áramlatba?*

– A baptista egyházon belül nem volt tanítás a karizmákkal kapcsolatban, ezért nem is gyakorolta közülünk senki. De hallottuk, hogy a Hőgyes Endre utcában Mézes Lászlóék gyülekezetében furcsa dolgok történnek. A hír hamar terjedt. Így az ifjúság is meglátogatta néha az alkalmakat. A baptista egyház vezetősége is kiment megvizsgálni a dolgot, de elutasították. Mi nem tettük ugyanezt, de csak nézők maradtunk, azután feledésbe is merült a dolog. A feleségem később említette, hogy van nyelveken szólás. Mivel Csetényben a baptista és pünkösdi fiatalok között nem volt választóvonal, ezért ő jobban volt informálva.

Mindenesetre én nem sokat törődtem ezzel. Amiatt rossz volt a szánk íze, hogy voltak, akik elhagyták a gyülekezetüket emiatt az új szél miatt. Nekünk erre akkortól végképp nem volt szükségünk, mikortól Fortin László és Dobner Győző vezetésével megindultak a csendesnapok egy megújulási mozgalom részeként. Később, mikor betöltekeztünk Szentlélekkel, már keletkeztek feszültségek a gyülekezetünkön belül, de úgy voltunk vele, hogy amíg tudunk, tűrünk. Ha egy házasságon belül konfliktus keletkezik, akkor sem jut eszünkbe rögtön elválni. Mi így voltunk a gyülekezettel is.

– *Mi vett rá, hogy ilyen későn, de elkezd a teológiai tanulmányokat?*

– Az ezzel kapcsolatos dolgok mindig is érdekelték. Azután életemnek egy olyan szakaszába kerültem, amikor semmi sem sikerült. Apámnál dolgoztam köszörűsként, de az országos változások maguk után vonták, hogy az én munkám is megszűnt. Miközben kutattam, hogy mit kellene tennem, egyre erősebb késztetést éreztem arra, hogy teológiát tanuljak. A Baptista Teológia szoba sem jöhetett a sokszor antikarizmatikus szellemiség miatt. Pedig a pásztorom támogatott volna. Biztosított róla, hogy elintézi nekem a felvételt. Kész rá, hogy mellém

álljon és tanúskodjon arról, hogy már megtértem, tehát kigyógyultam a karizmatikus elhajlásomból. Persze, ezt vissza kellett utasítanom. A református teológia hasonló okok miatt nem tűnt megfelelőnek. De éppen akkor indult a Pünkösdi Közösség Főiskolája, és Isten úgy szervezte, hogy utam egyenesen oda vezessen.

Pásztoromnak az említett okok miatt nehezebbre esett a jelentkezési lapom aláírása, de végül megtette.

Az első év nagyon nehéz volt. Az iskola akkor még Kadarkúton volt. Minden vasárnap délután leutaztam, és miután egész héten a családomtól távol voltam, péntek délután indultam haza. Nagyon nehéz volt. Főleg, mikor télen a nagy hóban kellett órákat gyalogolni.

– *Közben milyen volt a kapcsolatotod gyülekezetteddel?*

– A presbiterek kezdettől fogva elleneztek, hogy pünkösdi berkeken belül kezdjem meg teológiai tanulmányaimat. Így a feszültség nőttön nőtt. A főiskolába való beíratkozásom után már csak egyszer vezethettem imaórát a gyülekezetben, de éreztem a nemtetszést. Végül a gyülekezettől elhidegültem, hisz melyik kutya szereti, ha rugdossák. De közben tudtam, hogy ez az időszak, amikor folyamatosan kell tanulni.

– *Mikor jutott eszedbe először, hogy talán pásztor leszel?*

– A főiskola elkezdésekor még csak abban voltam biztos, hogy tanulnom kell. Nem tudtam még, hogy Isten pásztornak akar látni. Bár most, hogy így visszagondolok rá, a kisebbik lányom sokszor mondogatta nekem, hogy apu te pásztor leszel. De én csak nevettem. Érdekes volt az is, hogy beleszóppentem a Simonfalvi Lajos féle pásztori körbe. Közülük egyedül én nem voltam pásztor. Persze, néha olyan dolgokról beszélgettek, amihez hiányos ismereteim miatt nem tudtam hozzászólni. Közben a gyülekezetben kezdett élesedni a határ a hagyományos és nem hagyományos irányvonal között. A szeretet sok helyen meghidegült, a családi kapcsolatok is megromlottak.

– *Két évvel ezelőtt megalakult az új Ében-Haézer gyülekezet, aminek az élére kerültél. Az új közösség harminc tagja a csepeli baptista gyülekezetből került ki. Erre nyilván a nézetkülönbségek vezettek, de te mégis a régi gyülekezetnek köszönheted hívó életedet.*

– Elismerem, és soha nem akarom megtagadni a múltamat. Sőt tudom, hogy nagyon sok hasznos dolog van a baptista egyházon belül, amit kár lenne elhagyni. Régi gyülekezetemben olyasmiket tanultam meg, amit ma már sehol nem tudnék megtanulni. Ezek közé tartozik a hűség, és itt konkrétan a gyülekezethez való hűséget értem. Abban az időben, mikor fiatal voltam, a gyülekezetek elhagyása egy másikért, teljesen ismeretlen fogalom volt. Ez csak mostanában divat. Arról tudok, hogy gyülekezetünkben volt testvér, aki többször bűnbe esett és ezért háromszor-négyszer is elhagyta a gyülekezetet, de ha megtért, mindannyiszor hozzánk kérte vissza magát. Eszébe se jutott, hogy más gyülekezetbe menjen.

Ma, mikor Budapesten van 150 gyülekezet, ha 66 nem jó, akkor elmehetek akár a 142.-be is. Ezért van ma annyi mászkálás. Hiányzik az emberekből a szembenézés. Nem akarnak szembenézni a problémákkal. Pedig Isten azt akarja, hogy ne mi fussunk a problémák elöl, azok fussanak el tőlünk.

Akkor még meg tudtuk becsülni a gyülekezetünket. Nyilván tudtuk, hogy egy 200 tagú gyülekezet többre képes, mint mi, akik csak hatvanan voltunk, de megbecsültük egymást. Ezt a mai nemzedék nem értheti.

Magának az imaháznak a tisztelete is más volt. Bár tudtuk, hogy Isten mindenhol ott tud lenni, de az imaház nekünk mégis mindig szent volt. A feleségemet idézhetném, aki azt mondta, hogy az imaházat még takarítani is más érzés. Egyszerűen tudtuk, hogy az nem kocsma.

– *Ezen kívül mit tanultál tőlük?*

– Sok állhatatosságot, kitartást, hűséget a kevesen. Azok az emberek sokat szenvedtek, de tudtak tűrni. Igaz volt rájuk a Zsidókhoz írt levél üzenete, még vagyoni elrablását is örömmel fogadták Krisztusért. Ez a szó szoros értelmében így volt. A nagyszüleimtől 1946-

ban valóban elvették a házukat.

De a gyerekek szülők iránti tisztelete is sokkal fontosabb volt.

– *Akkoriban még nem volt karizmatikus ébredés, legalábbis baptista kereteken belül nem. A gyülekezeten ez meglátszott?*

– Valóban nem volt jellemző a klasszikus értelemben vett karizmák, a prófétálás, nyelveken szólás stb. használata. De azt az egy talentumot, amelyik volt, igyekeztek megbecsülni. Nem nagy lelki dolgokat tettek, csak a legalapvetőbb kötelességüket. Ahogy Jézus kívánja: éheztem és ennem adtatok, szomjaztam és innom adtatok, fogoly voltam és meglátogattatok. Hiszen Isten ezek alapján fog megítélni. Ez az alap, és ők ezt megtették. Igaz, hogy a tanítás hiánya miatt a Lélek mélységeit nem ismerték. De szeretet által tették amit tudtak. Az 1Kor 13-ból tudjuk, hogy a karizmák úgy sem jelentenek semmit szeretet nélkül. A szeretet cselekedetei, Isten munkájának minőségi jelzői megvoltak bennük. Ma a karizmatikus hívőkből sokszor ez hiányzik. Nem voltak nagyravágyóak, és Isten ezt honorálta. A közösség mindig 60 és 100 tag között mozgott. De nem volt elmaradás.

– *Ennek ellenére a gyülekezet későbbi karizmatikus részének két éve elvált az útja ettől a közösségtől.*

– Igen, de az már jóval később volt. Akkorra minden megváltozott. Ez a bizonyos szeretet már meghidegült. Nem volt már szeretetben való elfogadás vagy tolerancia. Én úgy voltam vele, mint Toldi: tűrte, amíg csak tűrhette. Az elválás különben sem hirtelen felindulás volt. Volt időnk meggondolni a dolgot, és tényleg hosszú út vezetett addig, míg így döntöttünk. Főleg miután kimondták, hogy mi a gyülekezetben idegen tagok vagyunk.

– *A beiktatási ünnepség után egy vendég azt mondta, hogy látja, a közösségnek, melynek a pásztorja vagy, fontos szerepe van a budapesti gyülekezetek között. Látod már azt, hogy mi ez a szerep?*

– Ez nagyon rossz kérdés, és nem lehet rá válaszolni. De mindenképpen kell egy szövetség néhány hasonló irányt képviselő gyülekezettel. Dobner Gyözőékre, Perjesi Istvánékra, Fortin Lászlóékra gondolok. Szövetséget csak velük tudok elképzelni. Persze, ahány gyülekezet, annyiféle vezetés. De tudnunk kell szelektálni, hogy kikkel akarunk kapcsolatot teremteni. Ők azok, akikkel már évek óta egy a látásunk. Először ezen a szövetségen belül kell megtalálnunk a szerepünket. Nincs annál veszélyesebb, minthogy Budapest mind a 150 gyülekezetével szoros kapcsolatban legyünk. Nem mintha Isten nem akarná, de itt új áramlatokról is szó van. A gyengébb látásúak hajlamosak a lelkesedésre. Ezért nagyon óvatosnak kell lennünk. A legfontosabb a hűség. A Lélek egyik gyümölcse is ez. Fontos, hogy mindent, amit teszünk, az Úr nevében tegyük! A jövőnk alapját az ifjúság komplett szolgálatában látom. A pantomimban, zenei szolgálatban, bizonyágtételekben. Gyülekezetünk jelenlegi feladata, hogy erősödjön Lélekben és számban. De ne is hasonlítsuk senkihez magunkat. Az idő fogja bebizonyítani, hogy ez a gyülekezet mire képes, de most még korai bármit is mondani.

– *Az időket valóban csak Isten ismeri. A Schönek Alfréd féle közösség magát Ében-Haézernek hívja, ami a segítség követ jelenti, vagyis, hogy mindezideig megsegített minket az Úr Isten. Mivel Isten mindörökké ugyanaz, számíthatunk rá, hogy ez a segítség a jövőben is támogat. Az pedig leginkább Schönek Alfrédon múlik, hogy maradjon bölcs és hozzáértő pásztorja gyülekezetének.*

(A riportot egy másodéves bibliai főiskolás készítette az újságírás tantárgy záródolgozataként.)

Kunszentmiklós • Kovács Zoltán

Ma is szívesen emlékszem vissza arra a hideg, téli vasárnapra, amelyen ellátogattam a kunszentmiklói gyülekezetbe, eleget téve a helyi testvérek ismételt meghívásának. Utazásom

célja a gyülekezettel való ismerkedés volt, hogy aztán – rajtam keresztül – az Élő Víz olvasói is megismerhessék a kunszentmiklósi pünkösdiak életét.

Első benyomásom az a kedvesség és szeretet volt, mellyel *iff. Kurdi János*, a gyülekezet ügyvivője fogadott, s ez a testvéri szeretet végigkísérte a Kunszentmiklóson töltött időt.

Az imaház felé haladva megtudtam, hogy Kunszentmiklós kb. 10.000 lakosú kisváros, melyet a helyiek büszkén a Felső-Kiskunság fővárosának neveznek. A város gimnáziuma révén oktatási központ szerepet tölt be. Nem kimondottan ipari centrum, de több iparvállalat üzeme is megtalálható itt. Az országos gazdasági recesszió ide is elért: a munkanélküliség meghaladja a 10%-ot, bár a helyzet így is jobb, mint a környező kistelepüléseken. Apró öröm a helyi gazdáknak, hogy az itteni malom mégsem jutott a bezáratás sorsára, így nem kell messzire menni, ha a gabonájukat akarják öröltetni.

Kunszentmiklós tipikus alföldi település Bács-Kiskun megye északi határán, a Dunától 10 km-re. A város közelében nagy értékű természeti ritkaságok találhatók, melyeknek a Kiskunsági Nemzeti Park itteni foltja nyújt védelmet. A védett szikeseken túl a mezőgazdasági területeken is a kemény, szikes talaj dominál. A keménység lelki értelemben, az emberi szívekre is igaz. A helybeliek, akik kemény kunoknak nevezik magukat, csalódottak életkörülményeikben, s ez tovább fokozza lelkük keménységét.

Közben beérünk a városka hangulatos főterére. Szinte minden ezen a tágas téren található: a polgármesteri hivatal, a bíróság, a református templom és gimnázium stb. Örömmre a bíróság melletti – gyakorlatilag még a főtéren álló – takaros épület nyújt otthont a pünkösdi gyülekezetnek. A ház falán márványtábla hirdeti ezt a tényt, valamint az istentiszteleti alkalmakat. Alatta egy másik márványtábla állít emléket a város kiváló szülöttének, dr. Mészöly Pál ügyvédnek és református főgondnoknak, aki e házban lakott. (A vásárláskor egyébként az imaház céljára történő vétel, illetve a tábla állításának ígérete csökkentette a vételárat.)

A nagy területű polgárházból kialakított imaházban jutott hely a szolgálati lakásnak és bibliaköri teremnek is. Maga az imaterem mintegy 80 fő befogadására alkalmas, ízlésesen berendezett helyiség, benne bemelegítő medencével.

Érkezésünkkor még bekukkantunk a bibliaköri foglalkozásra, majd alig foglalunk helyet, már kezdődik is az imaóra. A testvérek egymás után imádkoznak. Imáikból kicseng, tudják, kiből hisznek: az imákat meghallgató, szerető Atyában, aki a mindenható Isten. Az imák után az énekek szállnak Urunk színe elé, majd a délelőtti istentiszteleten *Tulipán Ferenc* huszonéves lelkipásztor hirdeti az Igét.

„Mert az Isten országa nem evés, nem ivás, hanem igazság, békesség és Szentlélek által való öröm.” (Róm 14,17) – olvassa, majd a testi és a lelki közötti különbségről beszél. Nem csak az evést és az ivást állítja szembe a lelki dolgokkal, hanem az emberi igazságot, békességet, örömet is a Szentlélekben való igazsággal, békességgel és örömmel. Testies módon közelít Isten országa és e jellemzők felé az, aki emberi erővel akarja őket a sajátjává tenni. Hiszen nem attól lesz igaz valaki, ha igaznak tartja magát, s az igaz békességet sem az jelenti, ha elmegyek bocsánatot kérni az ellenségeimtől, miközben bennem forognak az indulatok. Az Úr öröme teljesen más, mintha az ember bőséges viccelődéssel az öröm látszatát mutatja. Az igazi békesség és öröm belső tulajdonság, melyek természetesen külsőleg is megnyilvánulnak. Az az igaz, akit Isten tart annak, nem csupán emberi értékítélet. Ne próbálkozzunk hát emberi eszközökkel megszerezni az igazságot, békességet és örömet, hanem teljes odaszánással kérjük el az Úrtól a Szentlélek igazságát, békességét és örömét!

Az igehirdetés után közösen imádkoztunk: „Uram, bocsásd meg, amikor emberi mesterkedésekkel próbáltam helyettesíteni Lelked munkáját ... és add nekem az igazit!”

Az istentisztelet végeztével több testvérrel beszélgethettem. *Tassi László* a gyülekezet zenei életében tevékenykedik. Elmondja, hogy örömmel éneklük a dicsőítő énekeket (zongora-, gitár- és dobkísérettel), de szeretik és nagy értéknek tartják a Hitünk Énekeiben összegyűjtött

énekeket is. A dicsőítő szolgálat mellett előre kívánnak lépni a hagyományos éneklésben is. Rövid időn belül szolgálatba állhat a megalakult négyszólamú kórus.

Következő beszélgetőpartnerem *Papné Ficsor Hella*, a gyermekbibliaköri foglalkozások vezetője. Ő két éve került Kunszentmiklóásra a férjével együtt, amikor elnyerte a helyi református gimnázium tanári állását. Mindketten baptista családból származnak. A gyülekezet létéről érdekes módon értesültek. Az egyik órán egy diák elkottyantotta, hogy a városban pünkösdi gyülekezet is van. Hella azonnal rákérdezett, hogy hol. A gyerekek nem tudták pontosan, de a fiatal házaspár ezen a nyomon elindulva eljutott és beépült a gyülekezetbe. Érkezésükkel intenzívebben beindult a vasárnapi iskola. Jelenleg két csoportban 24 gyermekkel foglalkoznak Hella és segítői. A gyerekek gyakran szolgálnak a gyülekezetben, nem csak a nagyobb ünnepeken.

A testvérek régi terve a város iskoláiban missziózni, de ez egyelőre csak vágyálom. Például a református gimnáziumban nem lehet ilyen munkát kezdeni, s nem is annyira az egyházi vezetők nemtetszése, hanem sokkal inkább a diákok érdektelensége miatt. Hella ezt azzal magyarázza, hogy a gimnazisták hamar beleunnak a kötelező reggeli áhítatokba, és a hittanórákba, és nehéz megértetni velük, hogy nem üres vallásosságról beszélünk, hanem a Jézus Krisztusban elnyerhető új és örök életről. Ennek ellenére egy gimnazista lány már megtért.

A kiadós ebéd után ifj. Kurdi Jánostól a város vallási helyzetéről érdeklődöm.

– A kunszentmiklósiak többsége református vallású – közli. – Sajnos, az emberek jó része csak divatból vallásos. A reformátusokkal jó a kapcsolatunk, már többször is rendeztünk közös alkalmakat velük. A városban vannak katolikusok és öskeresztények is. Az öskeresztényekkel a legközelebbi a kapcsolatunk, hiszen – mint tudvalevő – ők a pünkösdi missziótól szakadtak el a háború után, s az országban egyedül Kunszentmiklóson több évtizeden át egy imaházban voltak velünk. 1983-ban költöztek önálló imaházba.

– *Mikor jött létre a gyülekezet, és melyek a megtett út fontosabb állomásai?*

– 1928-ban, *Rároha* testvér munkálkodása nyomán megtért egy család. Ez a kis missziókezdemény 1932-re 20–25 fős gyülekezetté szaporodott. Ekkor vette át a lelkipásztori teendőket a gyülekezet első pásztora, *id. Reinhardt Gyula* testvér. Ő három évig szolgált itt. 1935-re a létszám elérte a 40–50 főt, és a környéken is gyülekezetek alakultak: Kunadacson *Ájpli Mihály*, Szedriapusztán *Halcsik István* vezetésével. A háború után az öskeresztények kiválása visszavetette a gyülekezetet. Ebben az időszakban igazi parasztproféták vezették a gyülekezetet. A hetvenes években újabb fellendülés volt. A tanyákról az emberek beköltöztek a városba, és a tanyasi gyülekezetek megszűntével az ottani testvérek is gyülekezetünket gyarapították. A létszám ekkor elérte a hatvanat. E korszakot *Bóna Imre* és *Podobni Pál* presbíterek áldozatos munkája fémjelezte. A városba költözött testvérek gyermekei és unokái sajnos többségben kimaradtak a gyülekezetből. 1983-tól Halcsik testvér vezette a gyülekezetet 1993-ban bekövetkezett haláláig.

– *Az utóbbi időkben a gyülekezet lendületbe jött. 1993-ban új imaházba költöztetek, szeptemberben pedig új lelkipásztort avattatok Tulipán Ferenc személyében. Mi áll e mozgás hátterében?*

– A nagyobb odaszánás és áldozatvállalás, valamint a bűnbánattal is teljes imaélet. Halcsik testvér mellett tíz évig segédpásztorkodtam, halála után pedig pásztori teendőket láttam el, de nem éreztem elhívást a teljes idejű szolgálatra. Ezzel egyidejűleg a gyülekezet felismerte annak szükségét, hogy főállású pásztor legyen. A szükséglet lelki oldala volt, hogy lelki értelemben is fontos a szakértelem, különösen az új megtértek lelkigondozásában, hiszen itt országos átlagban is magas az öngyilkossági arány. Nem csak lelkes, de képzett emberekre van szükség. Másik oldala ennek, hogy a világ érzékeny arra, látszik-e rajtunk a tudomány (a teológiai ismeret), és annak alkalmazása a mai életben. A gyülekezet őszintén kérte az Úrtól a főállású pásztort. Nem a pénzre néztünk, hogy egy 20–25 fős gyülekezet hogyan tudná

eltartani a pásztort.

Sokan imádkoztunk és imádkozunk a Bibliai Főiskoláért, de ennél többet is kell tenni. Helyet kell adnunk a főiskola hallgatóinak a szolgálatra. Tulipán Ferenc válasz volt az imánkra. 61 éves szünet után benne ismét főállású pásztort kapott a gyülekezet. Érkeztével az Úr áldást adott a szükségletek mindkét említett irányában. Tavaly 18 új testvért merítettünk be, és 22 új taggal szaporodtunk. Másfél év alatt megduplázódott a létszám, jelenleg 46-an vagyunk. Az első időben evangélizációs kampányokat szerveztünk, de ezek nem hozták meg a várt eredményt. Most évi egy-két evangélizációt rendezünk, részben a városbeli ismertségünk fenntartása végett. Ami igazán hatékony, az a személyes evangélizáció, a családlátogatások, házi összejövetelek, új barátok szerzése.

– *Manapság nagy divat a házicsoportok szervezése.*

– Nálunk a házicsoport spontán jött létre – veszi át a szót Tulipán Ferenc lelkipásztor. – Megtért egy cigány fiatalember. A bemerítésére eljött a rokonság is, de más alkalmakkor nem keresték fel a gyülekezetet. Új testvérünk felajánlotta, hogy a házába összehívja rokonait és barátait, ha elmegyünk hozzá. Az így kezdődött és azóta rendszeressé vált házi foglalkozások célja tehát olyan emberek elérése, akik egyébként nem jönnének el a gyülekezetbe.

– *Feri, hogy kerültél a gyülekezet élére?*

– A Főiskoláról küldtek ide legációba 1993-ban. Azelőtt sohasem jártam Kunszentmiklóson. Hogy miért pont én kaptam ezt a feladatot, az máig sem tudom. Úgy fogalmazhatnék, hogy az események nem a hátam mögött, hanem a fejem felett zajlottak, ahogy az Úr akarta. Jánossal kicsivel előbb találkoztam, mást nem ismertem az itteniek közül. A gyülekezet részéről nagy elfogadásra, nyitottságra leltem. Már az első hetekben kialakult bennünk az egymásra találás érzése. A helyiekben munkatársakra leltem, és ők is örültek nekem. Utolsó évemet már itt szolgálva végeztem, a diplomám megszerzése után pedig a gyülekezet marasztaló hívásának eleget téve álltam be a lelkipásztori szolgálatba. Enyém a munka lelki oldala, a gazdasági ügyeket János intézi, aki a segítő nem jelentéktelen szolgálata. Én csak örülni tudok az ilyen munkamegosztásnak.

– *Feri! Te vagy az egyetlen végzett bibliai főiskolás, aki az iskola után röviddel lelkipásztor lettél. Mivel magyarázod ezt?*

– Ennek formai oka, hogy a többiek most töltik a kötelező gyakorlati évüket, amin én már túl vagyok, hiszen a 4. év alatt már Kunszentmiklóson szolgáltam. A személyes ok talán az, hogy soha sem futamodtam meg a szolgálattól. Mindig benne voltam a munkában, mert otthon a debreceni gyülekezet lehetőséget biztosított a szolgálatokra kezdettől fogva. Továbbá szilárd hivatástudat motivált. Külföldre is mehettem volna továbbtanulni, de nem tudtam és nem akartam elszakadni Magyarországtól és az itteni teendőktől.

– *Mi az új imaház története?* – kérdezem ismét ifj. Kurdi Jánostól.

– Az akkor 25 tagú gyülekezet 1992-ben határozta el, hogy új imaházba költözik a régi, családi házbéli imateremből. Később egy nagy területű házat vásároltunk, és ezt alakítottuk át imaházzá és szolgálati lakássá. 5 millió Ft feletti összegbe került az új imaház vétele, építése. A költségek nagy részét mi álltuk. Volt országos gyűjtés is, továbbá a melvindale-i (Michigan, USA) gyülekezet munkával és kb. 300000 Ft-tal támogatta az építkezést. Ez a pénz akkor nagyon kellett az átépítés megkezdéséhez. A melvindale-i gyülekezettel a hivatalos kapcsolat azóta sajnos megszakadt, mert a testvérek úgy látták, hogy más országokban nagyobb szükség van az anyagi segítségre. Pedig számunkra a lelki segítségük volt a jelentősebb, hogy különféle rendezvényeken kiléphettünk a város elé, melyeken ők is szerepeltek, illetve előadásokat tartottak.

Az új imaházunk 1993-ban készült el. Halcsik István testvér még megláthatta a „bölcsőt, mely otthon ad a növekvő gyülekezetnek és az új lelkipásztornak”.

– *Igen jó a kapcsolatotok a városi vezetőkkel és a helyi sajtóval. Hogyan jött ez létre, és mit tesznek az ápolásáért?*

– A város vezetőivel való jó kapcsolat alapja az, hogy egyes gyülekezeti tagok részben foglalkozásuk, részben választott tisztségeik révén személyesen is kapcsolatban vannak a város vezetésével. Erre jön a mi munkánk. Részt vállalunk a város kulturális életéből. Például a Téli esték rendezvénysorozaton tavaly a fiataloknak a zenéről, a szerelemről és a családról tartottunk előadásokat, idén pedig a vallásról és a filozófiáról. Az előadásokra szakértőket kértünk fel. A rendezvényekre meghívjuk a vezetőket is, akik a személyes ismeretség okán még inkább eljönnek.

A helyi sajtóval, mely eleve toleránsabb a pünkösdiekkel szemben az országosnál, ugyanez a helyzet. Szélesre tártuk előttük az ajtót, ezért írtak rólunk. Az olvasóknak is érdekes volt hallani a pünkösdiekről. A gyülekezet olyan eseményeket szervezett, amelyek hír értékűek: az amerikai vendégek, azután a bábcsoportok fellépése, stb. Ha egy rendezvényre ellátogat a polgármester, az a sajtó számára is érdekes.

– *Milyen terveitek vannak a jövőre nézve?* – kérdezem, miközben a pásztor testvér búcsút vesz tőlem. Pár fiatal testvérrel Dömsödre indulnak, hogy az ottani misszióban szolgáljanak. A jövőt ifj. Kurdi János így ecseteli:

– Terveinket földrajzi helyzetünk is meghatározza. Kunszentmiklós 40–50 km-es körzetében nincs karizmatikus gyülekezet. Szabadszálláson és Kunadacson régen volt pünkösdi gyülekezet, ma viszont nincs. Célunk, hogy ezeken a településeken újra létrejöjjenek a gyülekezetek. Feladatunk és tervünk a gyülekezetalapítás, amit Dömsödon már el is kezdtünk. Továbbra is örömmel fogadunk legátusokat a Bibliai Főiskoláról, akár külföldieket is. Szolgáltatukra főleg a környező településeken beinduló új gyülekezetekben számítunk. A főiskolások számára az imaház tetőterében vendégszállást tervezünk kialakítani. Ezzel megvalósulna a távlati tervünkben szereplő legációk központ létrejötte.

– *Mit üzentek a többi pünkösdi gyülekezetnek?*

– A kunszentmiklósi gyülekezet olyan, mint amikor egy idősebb fa új hajtásokat kezd hajtani. Üzenjük tehát az idős, elöregedett gyülekezeteknek, hogy ne veszítsék el a reményt. Imádkozzanak, erősödjének hitükben! Nagy áldás egy régi gyülekezet megújulása. Így a múlt, ami korábban teherként nehezedett rájuk, értékessé lesz számukra. Mi a múlt óvó ereje miatt is megmenekültünk a hitbeli szélsőségektől. Az Igében nincsenek új igazságok. A Biblia legfiatalabb könyve is közel 2000 éves. Gyülekezetünknek – és hiszem, a Pünkösdi Közösségnek is – erre a 2000 éves igazságra van szüksége!

A hosszúra nyúlt beszélgetés végén csak szívélyes búcsúzkodásra futja időnkől, s a hallottak átgondolását a vonaton folytatom. Mi kell egy gyülekezet megduplázódásához? A bűnbánatot is tartalmazó odaszánt imádkozás, s az Úrtól kapott irányba eső körültekintő tervek áldozatkész és hittel teli megvalósítása. Hiszen nem az adott pillanat, hanem a szándékolt jövő szükségleteiből kiindulva született meg és vált valóra Kunszentmiklóson az új imaház és szolgálati lakás terve. Miután a testvérek elvégezték a maguk részét, az Úr is hozzáadta a magáét: a kész lakásba lakót, a gyülekezetnek pedig lelkipásztort hozott. A másik példa: amikor sok lett a gyerek a gyülekezetben, akkor az Úr is odavezette a megfelelő gyermekmunkást. Az imádkozást, a hitet tehát cselekedettel is kell párosítanunk, s akkor a kivitelezésben számíthatunk a fenséges Istenre!

{k1996207}

{k1996208}

Élő Víz Irodalmi Alapítvány

{k1996209}

%Tájékoztató az adakozás egy előnyös módjáról

Kedves testvéreink, olvasóink!

Mint elöttetek is talán ismeretes, a jelenleg érvényes jogszabályok alapján a „vallási és hitéleti

munka elősegítését” célzó alapítványokra történő befizetés esetén a befizető az általa befizetett összeg 30%-át az éves adóbevallásánál visszaigényelheti. Ez olvasható például az APEH által kiküldött csomagokban levő: „Útmutatás az 1995. évi adóbevalláshoz” c. tájékoztató 131. sorának meghatározásában is.

Az Élő Viz Alapítvány módosított alapszabálya lehetővé teszi, hogy ezen keresztül támogassuk a hitélet és missziós tevékenység minden területét. Így például a saját, helyi gyülekezetünk részére szánt rendszeres adakozást (tizedet) is be lehet fizetni az alapítványon keresztül, majd az alapítvány adminisztrációjától kapott igazolás alapján a befizetett összeg 30%-át a befizető, adakozó az APEH-től visszaigényelheti. Ilyen módon élhetünk azzal a törvényes lehetőséggel, amit az állam – mint a közérdekű ügyek támogatója – biztosít.

Az alapítványon keresztüli adakozás a következőképpen lehetséges: Minden gyülekezet részére (igény esetén személyek részére is) postai utalványokat küldünk. Ezen fel kell tüntetni a befizető nevét, címét, valamint a támogatandó gyülekezet nevét, meg a támogatás egyéb célját, majd ezzel kell befizetni az adományokat. Az alapítvány ügyintézői a gyülekezetnek szánt összegeket a beérkezés hónapjában átutalják a megjelölt gyülekezet részére, illetve a következő év januárjában minden befizető saját nevére szóló igazolást kap a tárgyévben befizetett összegről az adó visszaigénylés céljából.

Továbbra is hirdetjük az adakozást a külföldön élő magyar testvéreink javára, hogy Bibliát, énekeskönyvet, evangéliumi irodalmat és Élő Vizet küldhessünk nekik. Támogassátok a Bibliai Főiskolát, a gyermektábort, a Royal Rangers mozgalmat, a Sátormissziót stb.

A befizetett adományok egy kis részét (1,5%-át, de minimum 150 Ft-ot) kezelési költségként visszatartjuk.

Bankszámlaszámunk: MHB 10200854-32511970-000000-00

Levelezési címünk: 1143 Budapest Gizella ut 37. Tel: (1) 251-6987 vagy (1) 222-0086

„Az Isten pedig hatalmas arra, hogy rátok árassza minden kegyelmét; hogy mindenben, mindenkor teljes elégségetek lévén, minden jótételmentésre bőségben legyetek” (2Kor 9,8).
{k1996210}

Feltámadás – Gyógyulás, tisztulás szabadulás

Vissza az ősi földre • Durkó Sándor László

Nem tudom, mi lenne, ha olyan parancsot kapnánk, hogy menjünk vissza őseink földjére...

Vajon hányan maradnának ebben az országban?

Tudomásom szerint csak bennem három-négy féle nemzet vére csörgedez, de ha jobban utánanéznék, lehet, kiderítenék még néhányat.

Valaki azt mondta, hogy a tiszta magyarok nem itt, hanem az országhatáron túl élnek, például Erdélyben.

Természetes, kell, hogy legyen magyarság tudatunk, hisz Isten, ha emberileg kiszámíthatatlan módon is, de ide teremtett minket. Hogy örültünk, amikor először rebesgették: világútlevelet kapunk! Mennyivel értékesebb pedig a mennyei útlevél, melyet Jézus Krisztus vére által kaphattunk, és így mennyei polgárok is lehetünk.

Eddig azt hittem, csak a zsidók vágyódnak vissza a génjeikben levő instrukcióra hallgatván az ősi földre. Meglepődve tapasztaltam, hogy ez a századforduló környékén Magyarországról kivándorolt magyarok másod-harmad generációjára is igaz.

Paul Gracza misszionáriust sokan ismerjük, az ő nagyszülei Magyarországról mentek ki Amerikába. Majd az unoka családostul isteni elhívásra visszajött az óhazába. Már lassan fél éve ismét hazajött egy elszármazott magyar ivadék. Többen találkoztak már velük, a Paul mellett Dávidnak látszó Thomas Manninggel és feleségével, Candeevel, valamint 3 éves fiukkal, Jonathannal. Ránézésre a közel 30 éves fiatalember utcai evangélistának néz ki, hosszú, szőke hajú felesége pedig énekesnőnek. Megérezésem most sem hagyott cserben, mert

kiderült, hogy Thomas nagyon szeret utcán evangélizálni, felesége pedig énekelni. Már magyarul köszönnek, néhány szót meg is értenek, és igyekeznek a magyar nyelv tanulásával, mert egy év alatt szeretnék nehéz nyelvünket elsajátítani. Ezután a misszióban fognak dolgozni. Thomas elmondja, hogy nagyszülei Magyarországról mentek Amerikába. Édesapja még nagyon jól beszélt magyarul, de ő már csak az anyanyelvét, az angolt tanulta. A Bibliai Főiskola elvégzése után tanított, és egy 250 fős gyülekezetnek volt a másodpásztor. Felesége, Candace misszionárius családból származik. Szülei Afrikában és Belgiumban voltak misszionáriusok. A főiskolán ismerkedtek össze, és annak elvégzése után kötöttek házasságot. Candace angol-francia tanárként dolgozott Amerikában, jó nyelvérzéke van, ezért valószínűleg nem fog ki rajta a magyar nyelv sem.

Jogosan kérdezhetné bárki, hogy mit keresnek itt az amerikai misszionáriusok? Mi újat tudnak ők mondani nekünk? Muszáj nekünk amerikanizálnunk?

Bármerre nézünk, a filmek, a könyvek, a zene és még ezernyi más területen az amerikai hatás van túlsúlyban. Származhat-e Názáretből vagy Amerikából valami jó? Származhat. A hazatérő fiak, utódok az Assemblies of God Pümkösi Egyház megbízásából azért jöttek vissza az őshazába, hogy segítsenek ebben a zűrzavaros világban eligazodni, hisz ha valaki, akkor ők ismerik Amerika sűrűjét, a különféle világi és lelki irányzatok kavalkádját, ezért útjelző oszlopként szolgálhatnak.

Olyan képzett emberek ők, akik tudják, hogy a komoly lelki munka egyik alapja a megfelelő képzettség. Nagyon fontos, hogy a gyülekezet vezetője tájékozódni tudjon e világban, ugyanakkor megfelelő bibliai ismerettel bírjon, így biztonsággal tudja pásztorolni nyáját. Thomas és Candace szívügyüknek érzik a tanítást. Az egyik amerikai közmondással azonosulva vallják, hogy a mennyet rajtunk keresztül fogják meglátni az emberek. Az Úr lehetősége és eszközei vagyunk, mert Ő főleg az embereken, így rajtunk keresztül tud megnyilvánulni, embertársainkhoz férközni.

A kérdés az, hogy segítünk-e ebben az Úrnak. Ha igen, akkor evangélizálnunk kell, hirdetnünk az örömet, hogy az emberek ráébredjenek, milyen szükségük van az Istenbe vetett hitre, Isten szeretetére. Ahol ezt vágyják, oda Isten adni is fogja a hitet, szeretetet, és kiönti Szentlelkét.

És jön az ébredés!

Thomas és családja azért jött vissza az ősi földre, mert erős benső készletet, lelket emésztő tüzet érzett erre. Bennünket Isten valószínűleg nem az Ural környéki ősi földre küld vissza, hanem ezen a földön, ebben az országban akar munkában látni.

Ébredés biztosan lesz, csak nehogy kimaradjunk belőle. Legfőképp nekünk nem mindegy, hogy tud-e velünk dolgozni Isten, vagy tervét nélkülünk kénytelen véghezvinni.

{k1996211}

Amerikaiakra érvényes kezelési utasítás • Durkó Sándor László

Sokunknak van amerikai barátja, gyülekezeteinkben is rendszeresen megfordulnak amerikaiak. Hazánkban immáron több ezer amerikai katona állomásozik.

Életünk számos területén naponta találkozunk szokásaikkal, étkeikkel, vallásaikkal. Utóbbi saját magunkon kezdve sorolhatnánk egészen a mormonokig.

Fontos, hogy valamelyest megismerjük gondolkodásukat, társadalmi-családi kapcsolati rendszerüket, így magukat az amerikai embereket. Amerikai alatt most az Amerikai Egyesült Államokban élőket értjük.

Az Egyesült Államokat népek olvasztótégelyének szokták nevezni, hisz mindenféle, -fajta népből, nemzetből élnek itt emberek. Legfontosabb értéként a társadalom és az egyén szabadságát kezelik. Ebből következik, hogy bizonyos dolgok megítélésében mindenkinek saját véleménye van. Nincsenek szentségek, a tekintélyt nem tisztelik. Csak a munkának van

tekintélye, tisztelete pedig a teljesítménynek, a hatékonyságnak, az emberi értelemnek, okosságának.

Társadalmi rendszerük ragyogóan működik. A lakosság 85%-a fehér, 12%-a fekete, a többi színes bőrű, indián, japán, kínai stb. Társadalmi rendszerükre vonatkozóan vallják, hogy azért működik jól, mert a fogaskerekék jól illeszkednek egymáshoz.

Nálunk, legyen az bármilyen döntés, állandó utólagos egyeztetés, egyezkedés van. Náluk, ha valamiben megegyeztek, mindent az egyezés értelmében kell csinálni.

A munka, a tevékenység van életük középpontjában. Ha mást nem, lázas látszatot produkálnak. Ha valaki nem dolgozik, munkanélkülivé vált, már nem hasznos fogaskerek a társadalomban, ezért könnyen kiközösítik.

A személygépkocsi a tömegközlekedés hiánya és a nagy távolságok miatt létfontosságú. Sok munkahelyre fel sem veszik azt, akinek nincs kocsija.

A gyerekek szabad, szuverén állampolgárok, melynek tudatában szuverenitásukat szüleikkel szemben is meg akarják tartani.

A külön szobás gyermekvilágba még a szülő is csak gyermeke engedélyével léphet be. Ami a szülő feladata, arra rávágják, hogy a „te dolgozol!” A családon belüli kapcsolat sok helyen nem közvetlen és érdek nélküli. Ha a szülő megpofozza a gyereket, az telefonon jelentheti ezt a gyermekfelügyelőnek, s kimennek a lakásra és megbüntetik a szülőt. Ha ez többször előfordul, a gyermeknek joga van akár el is menni otthonról. Az öregek már nem fogaskerekék, ezért sok helyen csak megtűrték. Időt vesznek el gyerekeiktől, a fiataloktól, és az idő pénz. Igyekeznek minél kevesebbet alkalmatlankodni, de ha külön laknak, naponta tartják telefonon a kapcsolatot. Az amerikaiaknak rengeteg barátjuk van formailag. Valójában nekik van a legkevesebb. Sok embert ismernek, de az úgynevezett barátokról 5–6 mondatnál nem tudnak többet. A barátságok nagy része ezért felszínes. Aki új helyre költözik, másnap már azt mondja, hogy az új szomszédja a barátja.

Költözni egyébként könnyen költöznek, ha a munka úgy kívánja, akár több ezer kilométerre is. Egy család élete során átlag háromszor költözik új helyre.

Minden problémára van megoldásuk. Szinte mindenkinek van pszichológusa, anyagi problémára pedig ott van a bank.

Tekintélyt nem az szerez, aki politikát csinál, hanem aki meg szolgál érte, és miután bizonyított, a tekintélyt – a maguk módján – megadják neki.

Zavaróan őszinték. Ami a szívükön, az a szájukon. Kíméletlenül elmondják véleményüket, mely hallatlan szívélyességgel párosul. Ehhez társul a szokásos nagy mosoly, hisz célszerű mindenütt azt mutatni, hogy ő boldog állampolgár.

Az amerikaiak nagyon jól tudják, hogy az idő pénz, ezért napjukat egységekre osztják. Egy egység 15 perc. Tárgyalásra például 1–3 egységet terveznek általában.

Az általános és középiskolai szint alacsonyabb mint a miénk, az egyetemi viszont magasabb. A kommunikáció tantárgy végig- kíséri őket az iskolában, szóbeli felelés viszont szinte nincs (teszteket kell kitölteni), így kicsi a véleményütköztetés lehetősége.

A média, azon belül is a TV uralja a tömegkommunikációt. Több mint ezer TV csatorna közül választhatnak, ezért az átlag amerikai napi 4–5 órát nézi a TV-t. Válogatni az 1600 napilap és 15.000 magazin közül is lehet, olvasásra viszont csak átlag napi fél órát szánnak.

Miről ne, illetve miről csak óvatosan társalogjunk amerikaiakkal:

tabu – jövedelem (mely szigorúan magánügy), szex (melyre még célzást se tegyünk)

óvatosan – életkor (sokan festetik a hajukat, ezzel is igyekeznek fiatalítani magukat),

egészségi állapot, testsúly (bár igyekeznek egészségesen táplálkozni, figyelmen kívül hagyják viszont a mértéket), politika (szinte egyáltalán nem érdekli őket), vallás, hit (természetesen hívő körökben „szabad a gazda”)

jó téma viszont – a munka, a család, a sport (az iskolában negyedévenként sportot cserélnek), kertészkedés (a legtöbb háznál nincs kerítés és kapu, nagy fűnyírók)

Végezetül néhány jó tanács annak, aki amerikaiakkal tárgyal.

Nem szeretik a hosszú bemutatkozást, igyekeznek, hogy tömörek, lényegretörőek legyenek. Bármely kérdésre őszintén válaszolnak, nem kell mögöttes szándékot feltételezni. Az elérendő célt a beszélgetés elején elmondják. A csendet nem szeretik, mert gyanús. Javaslatuk elfogadtatásáért mindent megtesznek, a jutalom beígérésétől szükség esetén egészen a fenyegetésig.

Amit még jó tudni: Amerikában a bemerítést valló keresztények nagy része nem borral, hanem musttal, szőlőlével úrvacsorázik. A borivás egyébként a keresztény felfogás szerint bűnös dolog. A legtöbb helyen úrvacsorához nem csak a gyülekezet tagjai járulhatnak, hanem gyerekek és azon felnőttek is, akik, bár nincsenek bemerítve, de személyes kapcsolatban vannak Istennel.

A lelkészek, misszionáriusok, gyülekezeti munkások egyáltalán nem isznak alkoholos italt, a Colát viszont annál jobban szeretik.

Ha ezen használati utasítás néhány pontját szem előtt tartjuk, legközelebb, amikor amerikaiakkal találkozunk, beszélünk, bizonyára könnyebben szót értünk. Az itt leírtak a nagy átlagra vonatkoznak, melyet saját tapasztalatainkkal tudunk kiegészíteni.

„Legnagyobb a szeretet” – Özv. Szennai Józsefné testvérnő emlékére • Kázmér Pál

1996. január 15-én a pécsi Központi temetőben gyülekezett Baranya és Somogy megye testvérisége, hogy kedves halottunkat, Szennai nénit elkísérjük utolsó földi útjára.

Szennai testvérék a Somogy megyei Kiskorpádon laktak. Isten 9 gyermekkel, majd 30 unokával ajándékozta meg őket.

A kiskorpádi tanya kedves gyülekező- és konferencia-hely volt szinte az egész ország számára, ahol lelkiileg felüdülhetett, új erőt nyerhetett közletről, távolról érkező ifjú és idősebb testvér egyaránt.

A gyermekek sorban kirepültek a meleg családi fészekből, és testvéreink is beköltöztek Pécsre, ahol a gyerekek nagy része otthonra talált.

A csendben imádkozás, terhek viselése, titkon való jó cselekedetek jellemezték életüket. Szennai testvér már 10 éve elköltözött az Úrhoz, most követte felesége az örök hazába. Testvérnőnk családjától azt kérte: ne halmozzák el sírját drága virágokkal, hanem azt az összeget, amit erre szántak, inkább a lepramisszió támogatására fordítsák. Ezért voltak szerények, nem hivalkodóak a koszorúk.

A ravatalnál Gyánó László testvér az 1Kor 13 alapján emlékezett meg testvérnőnk szerető életéről. A sírnál a Jel 14,13 alapján hangzott Isten Igéje.

Testvérnőnk elkészült az Úrral való találkozásra, az Úrban halt meg. Emlékét szeretetben megőrizzük.

{k1996212}

Csodákra emlékezni jó! • Telegdi József

Éppen a millenium évében, a honfoglalás ezredik évfordulóján, 1896-ban született. Életútja – bár hasonló sok más emberéhez –, tele van „apró” csodákkal. Ez év január 25-én népes családja körében ünnepelte születése centenáriumát: eddig kerek 100 esztendővel ajándékozta meg teremtő Istene.

Pocsaji Gábor a több mint 23.000 lelket számláló Békés város jelenleg legöregebb polgára.

Korához képest jó egészségnek örvend. Négy gyermeke él, van 16 unokája, 37 dédunokája és 5 ükunokája. Személyében a nagyapámat tisztelhetem. A Pocsaji Gábor nevet – mint

egyenesági rokonok – négyen viselik, négy generációt képviselve. Nagypám hívő ember, a baptista gyülekezet tagja. Életvidám humora nem pusztán gyermekemlék számomra: víg kedélye ma is magával ragadó. Hite, életpéldája tiszteletre és követésre méltó. „Pocsaji bácsiék pásztortisztelő emberek” – mondotta mély meggyőződéssel egykori lelkipásztora, a többes számba belefoglalva az akkor még élő nagymamámat is. „A családjában a prédikátorról soha egyetlen rossz szó sem hangzott el” – állítja édesanyám, gyermekéveire emlékezve. (Pedig nem hinném, hogy akkoriban hibátlan, tökéletes emberek pásztorolták volna a gyülekezeteket!) Nagypám nem a szavak, inkább a tettek emberének nevezhető, bár szeretett csendben, a háttérben szolgálni. Egyszer, imaház építés kellős közepén beugrott hozzájuk az építést vezető lelkipásztor – autója, sem egyéb közlekedési eszköze nem lévén, gyalogszerrel. „Hát a testvérnek nincs egy biciklije sem?” – csodálkozott nagypa, majd pár napon belül vadonatúj kerékpárral állított be lelki vezetőjéhez. A születésnap centenáriumon Szlovák Tibor lelkipásztor – az ünnepelt köszöntése után – a gondviselő Istenre mutatott, aki „hordozta őt immár 100 esztendeig”. Örömmel üdvözölte az idős férfit háziorvosa, Farkas István főorvos is. A köszöntések sorában a város polgármestere személyesen olvasta fel, adta át Göncz Árpád köztársasági elnök jókívánságát. Azt hiszem, ezt a megtiszteltetést nemcsak mi fiatalabbak, de nagypa sem várta. Várja viszont, szilárd hittel várja az ettől magasabb fórumról jövő megtisztelő szavakat: „Barátom, ülj feljebb!” Nagypa! Kívánunk még számos boldog születésnapot! A keresztények közösségébe pedig sok-sok Pocsaji bácsi lelkületű hívő embert, fiatalembert és időst egyaránt!

Rólunk írták – Testvéri találkozó a pünkösdi gyülekezetben • Sanda József

November végén tartotta – hálaadónappal egybekapcsolt – testvéri találkozóját a *kiskunmajsai pünkösdi gyülekezet*. Az alkalomra öt helyről érkeztek vendégek, nevezetesen: Szegedről, Dorozsmáról, Kiszomborról, Kistelekről és Kiskőrösről.

A délelőtt témája : „egység a Biblia alapján”, melyről Kakas József, a helyi gyülekezet vezetője szólt. Őt ketten követték a bizonyágtévésben, majd a helyi gyülekezet zenekara szolgált.

Délben szeretetvendégség volt. Ezt követte a kiskőrösi vendégek igeszolgálata, illetve kötetlen beszélgetés következett.

A sokáig névtelenségben levő majsai gyülekezet – tiszteletben tartva a történelmi egyházakat – saját szolgálati helyén hirdeti az Igét, segíti a rászorulókat.

Kakas József befejező szavaiban hálaadással emlékezett meg a majsai gyülekezet megalakulásáról (mely 1927-ben volt) és Isten megőrző szeretetéről, ami végigkísérte családját és a közösség életét, túlélte a csendőrüldözést és az azt követő nehéz időszakot.

További munkájukra Isten áldását kívánom.

1995. 12. 1., Majsai lap

BIZONYSÁGUL

Ez nem füstnélküli bizonyosság... • Bh. Sr.

A mindennapi élet ezernyi problémái között de gyakran „füstölög” az ember. Olykor a hívő ember is...

Magam immár hét-nyolc éve füstölögök amiatt, hogy a szomszédom füstölög. Szó szerint értendő! Hiszen annak idején a szeneskazán-kéményük csak félig épült fel, de ők így

használják évek óta. Emiatt minden füst ráncsapódik, s beáramlik az otthonunkba. Egy-egy ilyen lakásfüstöléskor az éppen nálunk járó postás, díjbeszedő, s mások, jobbnál jobb rossz tanácsokat adnak, hogy mit tegyek a szomszédék kéményével... Persze, hogy nem teszem, csak füstölgök, morgok magamban évről évre, különösen, amikor szemembe nevetnek, ha kérem őket a kémény teljes felépítésére.

Ám ezen a télen csoda történt!

No nem a kémény nőtt meg egyik napról a másikra, hanem Isten szava nőtt nagyot a szívemben, amikor éppen egy kritikus füstös nap megszólított az Úr Mt 5,44 versével: „... és imádkozzatok azokért, akik háborgatnak titeket.” Egyből eszembe jutott a Római levélből, hogy ott nyomatékosan azt kéri az Úr, hogy áldjuk őket (Róm 12,14). Azóta imádkozom értük, hogy áldja meg az Úr őket annyi anyagival, hogy felépíthessék a kéményt, vagy gázfűtést szereltethessenek...

Persze magam is megmosolyogtam önmagamat, amikor rájöttem, hogy ez így egy kicsit önző áldásnak tűnhet, de még mindig jobb, mint füstölni, morgolódni!

Talán várhattam volna ezzel az írással addig, amíg az imameghallgatásról is beszámolhatok. Hiszen nem tudom mit hoz a jövő (fűtésszezon), szakszerű kéményt vagy füstöt?!

De azt tudom, hogy mindannyiunknak – neked is, aki e hétköznapi történetet olvastad – érdemes végre eldönteni: életünk ezernyi problémái között magunk is füstölgő kéményekké váljunk, vagy Isten áldott és áldó embereivé?!

Testvérünk az igazi bizonyosságot le sem írta fenti soraiban. Ez pedig az, hogy mindezideig megőrizte őket az Úr a füstmérgezésről és a még súlyosabb balesetektől. Januári hír, hogy Tarcalon több gyermek meghalt, a szülők pedig hosszas kórházi kezelésre szorultak szénmonoxid mérgezés miatt. Történt, hogy a szomszéd a telke végében, a sértettek ablakától 1 m-re épített földbe süllyesztett nyitott aknás szeméttárolójába nem csak a szemetet hordta, hanem a hamut is, amelybe még izzó parázs is került. A szeméttároló begyulladt, és fojtott égéssel heteken át égett. Egyszer aztán, mikor a széljárás is kedvezőtlen volt, a sértettek ablakának résein át annyi szénmonoxid szivárgott be a házba, ami a gyermekek halálát és a felnőttek eszméletvesztését okozta. Ha valaki nem talál rájuk, rövid időn belül a szülők is meghaltak volna.

Balogh Sándor testvérénél semmi ilyen nem történt az Úr kegyelméből. Kérek mindenkit, aki olvassa e sorokat, most álljon meg egy percre, és imádkozzon testvérünkért és családjáért, hogy az Úr adjon minél hamarabb megoldást erre a veszélyes helyzetre (akár a szomszédék megtérését is), őket pedig őrizze meg minden bajtól!

A szerkesztő

Nem volt véletlen • Siposné Rózsika

Azok számára írom a bizonyosságomat, akik már hallottak az Úr Jézusról, de még nem fogadták el Őt személyesen Megváltójuknak.

Egy évvel ezelőtt véletlenül elmentem egy jó ismerősömhöz (azóta már tudom, hogy ez egyáltalán nem volt véletlen!), akin keresztül szólt hozzám az Úr, és vágyat ébresztett bennem, hogy elmenjek a Tápiószentmártoni Pünkösdi Gyülekezetbe.

Lázasan készülődtem, amikor a három gyermekem közül a középső, a lányom azt kérdezte: „Anyu, elmehetek én is?” „Természetesen!” – válaszoltam, és nagyon boldog voltam. A másik két gyermekem, a fiúk otthon maradtak az apjukkal. Mi pedig ettől kezdve rendszeres látogatói lettünk a gyülekezeti alkalmaknak. 1995. április 23-án bemenetési ünnepélyre készülődött a gyülekezet, én pedig ezekben a napokban azért imádkoztam az Úrhoz, hogy az otthon maradottakat is hívja el Lelke által a gyülekezetbe. S azon az áprilisi napon ez meg is történt, azóta mind az öten együtt dicséjük az Urat a gyülekezetben, otthonunkban és bárhol

vagyunk. Dicsőség érte az Úrnak!

1986. szeptember 12-én ikerbabáink születtek, egy fiú és egy lány. Szépen nőttek, fejlődtek. Amikor 21 hónaposak lettek, történt egy nagyon szomorú baleset... és a kis Orsikát 1988. június 19-én eltemettük... Ettől kezdve kevesebb lett otthonunkban a vidámság, és halkabb lett a dal...

Azt hittük, hogy ezt nem lehet kibírni, elviselni, de valahogy mégis csak kibírtuk. (Ma már tudjuk, hogy – bár akkor még lelkileg tudatlanságban éltünk – szerető Édesatyánk adta hozzá nekünk az erőt!) Most, hogy gyülekezetbe járunk, elhívott minket az Úr Jézus az országába, van vigasztalásunk, s erőnk az élet mindennapjaihoz.

Milyen csodálatos! Milyen jó, hogy ebben, a Sátán csalásaival teli világban van egy szerető, gondviselő Édesatyánk! Az Úr igéi mindig a szívünk mélyéig hatnak úgy, ahogy azt ígéri az Ézsaiás 41,10-ben: „Ne félj, mert én veled vagyok; ne csüggedj, mert én vagyok Istened; megerősítelek, sőt megsegítlek, és igazságom jobbjával támogatlak.”

Ezek után én csak bízni tudok abban, hogy Te, aki még nem döntöttél, hamarosan az Úrnak útját fogod járni! Miért élnél akár csak egy napot is ezután az Ő szeretete, vigasztalása, bűnbocsátó kegyelme nélkül?

Tápiószentmártonból a boldog Sipos család nevében: *Siposné Rózsika*

Mintha hazaértem volna • Szászi Tünde – Inota, Bétel Gyülekezet

1968-ban születtem Várpalotán, ateista családban. Szüleim – bár nagyon régóta külön élnek – mégis boldog gyermekkort biztosítottak nekem. Mindenem megvolt, szeretettel vettek körül, jó tanuló voltam, mégis éreztem, hogy valami hiányzik az életemből. Változtatni akartam rajta, mégis egyre rosszabb lett. Az üresség maradt, a lelkiismeret egyre jobban gyötört, ahogy bűneim nőttek. 1989-ben megismerkedtem egy hívő családdal, és életüket látva éreztem, hogy ők sokkal tartalmasabb életet élnek, mint én, pedig nem járnak szórakozni, nem dohányoznak, és nem akarják nagykanállal habzsolni az életet, ahogy én tettem. Fogtam a polcon porosodó Bibliánkat, és elkezdtem olvasni az Ószövetséget, de a nemzetségtáblázatoknál elakadtam, és nem folytattam tovább. Mégis éreztem, hogy szükségem van Istenre. Ösztönösen próbáltam keresni Őt, és ma már tudom, hogy mennyire megáldotta ezeket a tétova lépéseket, amiket tettem Felé. Egy alkalommal, amikor próbáltam elképzelni Őt (imádságnak még nem merném nevezni), megmozdult az a hely, ahol álltam. Magam sem tudom miért, az ablakhoz futottam, és amikor a felhők fölött ragyogó Napot megláttam, éreztem: ilyen a hívő élet. A földről csak a felhőket látjuk, de ha feljutunk a felhők fölé (mint egy repülőút alkalmával tehettem én is), csak a tiszta eget és a Napot látjuk.

Életem folyt tovább a „megszokott mederben”, de egyre ellenszenvesebbé vált számomra. Egy decemberi éjszakán azt álmodtam, hogy egy hívő barátnőmmel sétálok kis kertek között, ahol egy kicsi fehér templom van, és ő rámutat erre a templomra. Addig a templom nekem egy furcsa és nyomasztó hatású helyet jelentett, így óriási meglepetésben volt részem egy hét múlva, amikor először beléptem az inotai Bétel gyülekezet ajtaján. Úgy éreztem, mintha hazaértem volna egy hosszabb távollét után. Barátságos, innen-onnan ismerős arcok fogadtak, soha nem hallott énekek csendültek fel, örömmel imádkozó embereket láttam, az először hallott igehirdetés tárgya pedig az volt: Jézus így szól tanítványaihoz: barátaim lesztek, ha parancsolataimat megtartjátok (Jn 15). Hát nem csak a büntetésről szólhat egy prédikáció? Kegyelemről, jóságról, örömről hallok, amikor nem erre számítottam! Néhány héttel később, 1991 januárjában döntöttem az Úr Jézus mellett, áprilisban merítkeztem be Budapesten. Azóta igazán tartalmassá vált az életem, van életcéloim, boldog vagyok. Megtanultam megbocsátani, várni (ez nem volt rám jellemző), ma már igazán van alapja a vidámságomnak. Számtalanszor tapasztalhattam az imáink meghallgattatását, meggyógyultam, felépültem testben és lélekben különböző betegségeimből. Az Úr áldja meg mindazok szívét, akik még nem ismerik Őt,

hogy találkozhasanak Vele – Jézussal, aki egyedül az út az Atyához!

*„Jézus Téged áldlak boldogan,
Neked adtam életem,
Híven járok Uram, utadon,
Rád tekintek szüntelen!”*

Megtérésem története • Bencze László (Kecel)

„Aki ilyen nagy halálból megszabadított és szabadít minket: akiben reménykedünk, hogy ezután is meg szabadítani” (2Kor 1,10).

1974-ben láttam meg a napvilágot Isten kegyelméből egy hívő családban. Szüleim az őskeresztény közösséghez tartoznak ma is. Ők neveltek Istennek tetsző hívő életre. Majd mikor a kamasz korom végére értem, s elvégeztem az ipari iskolát, életem egyik fordulópontjához érkeztem.

Kezdték kibontakozni bennem a világias gondolatok. Terveket szőttem a jövőmről, és a lányokat hajkurásztam. Majd haveri társaságom unszolására, s hogy felnézzenek rám, rászoktam a cigarettára.

Ezek után megindult világias életem. Hétköznap világi voltam, hétvégén meg hívő embert játszottam. Megindultam a lejtőn, és egyre gonoszabb életet kezdtem élni. Hét végenként már a főesemény imaház helyett a diszkó lett. Egyre több haverom lett, s egyre több kocsmát kezdtem látogatni. Munkahelyem egy pékség volt, hol éjszaka dolgoztam. Csak a csavargás volt a fő szempontom, a feledhetetlen szabadságérzés. Nincsenek szülők s barátok, akik korlátokat vagy gátakat hozhatnak az életemben.

A magam ura akartam lenni, s úgy éreztem, hogy az vagyok.

A családommal a kapcsolatom nagyon megromlott, jöttek a veszekedések és erőteljes szóváltások. Később már annyira elmérgesedett a helyzet, hogy el kellett hagynom az otthonomat.

Albérletbe költöztem, s nagyon összetörtem lelkileg. Ekkor kiáltottam Jézushoz, s Ő lehajolt hozzám, s felemelt, megerősített.

Sajnos cselekedeteim nem változtak meg, minden ment a régi kerékvágásban. Elhagytam a munkahelyem, és elmentem biztonsági őrnék. 4 hónapot ott töltöttem a kft-nél, de rájöttem, hogy nem ez az én életem. Ezután munkanélküli mentem.

Majd eljött 1995 nyara, amikor életem fordulópontjához érkezett. Kecelen, a városomban sátoros evangélizáció volt. Nagyon megfogtak az ott elhangzott igék, szavak. Megláttam szívem bűnösségét, s azt, hogy szabadság helyett egy szenvedélyekkel megkötözött ember vagyok, aki magáról nem tudja letépni láncait. De akkor döntöttem. Újra elfogadtam Jézust a szívembe, s mindent letettem Elé. Megszabadultam, s betöltött örömeivel. Újjászülettem! Dicsőség Neki! Befejeztem tékozló fiúi életemet. Azóta teljes szívemből Őt szolgálom, s Neki élek. Nagyon boldog életem van Jézusban.

Amire szükségem van, Ő mind megadja nekem, azt, ami az épülesemre és javamra válik. Mindennap igazi pünkösöd van a szívemben.

IFJÚSÁG – MISSZIÓ

Mosolyország • Süveges Imre

– *Hogyan kezdődött a „Mosolyország”, a mezőberényi kultúrház gyermekbibliaköre?* –
kérdésem Weigert Andrásné Julcsit, a foglalkozások vezetőjét.

– Az 1995-ös Sátormisszió előtt csak a gyülekezeten belül voltak gyermekfoglalkozások. Talán többen is hallottak róla, hogy gyülekezetünk volt a legalacsonyabb létszámú, amely részt vett a Sátormisszióban. A szervezésben részt vállaló tagok száma nem haladta meg a húsz főt. Az eddigi kisebb próbálkozások után ez volt az első nagyszabású kilépés a városban az emberek elé. Ez alatt az egy hét alatt szinte minden emberhez eljutott az evangélium vagy annak híre plakátok, illetve utcai személyes meghívások formájában. Isten különleges kegyelmének tartottuk azt, hogy a város lakosai nagyon nyitottak voltak, és csak ritkán ütköztünk visszautasításba. Mindezt azonban egy olyan fél év előzte meg, amikor a gyülekezetünkben gyökeres változások kezdődtek el, úgy Istennel mint egymással való kapcsolatainkban. Isten kezében formáló eszköz volt a Sátormisszióra való felkészülés, mert amikor odaszántuk az erőnket erre a munkára, először tapasztalhattuk meg – ha kis mértékben is – milyen megvalósulva az egység, amiről Isten Igéje beszél. A sátoros alkalmak előtt kb. fél évvel már elindult az aktív szervezés, és kiosztották a feladatokat. Ekkor állt össze ez a gyermekmunka csoport, amely ma is végzi a külmissziót. Szakképzett gyermekmunkás nincs közöttünk, de mindannyian elhívást kaptunk Istentől erre a munkára.

Maga a sátor igen nagy vonzerőt jelentett a gyermekek számára, és a felszerelés is megadta a lehetőséget egy igazán színvonalas program megrendezésére. Amikor láttuk a sok mosolygós gyermekarcot és a megnyílt szíveket, egyszerre tapasztaltuk meg a Szentlélek munkáját bennük és abban, ahogyan eszközként tudott minket használni. Ez az élmény a mai napig felejthetetlen számunkra. Mind a gyerekek, mind a szülők számára annyira megragadó volt ez, ami itt történt, hogy szeptemberben egyáltalán nem volt nehéz beindítani „Mosolyország” gyermekprogramunkat. Főként, hogy a Művelődési Ház vezetői felajánlották a termet – ingyen. Nagyon nagy hála van a szívünkben, mert egy lépést sem kellett tennünk, hanem Isten maga készítette el számunkra ezt az utat.

– *Kik tartják a foglalkozásokat?*

– A „Mosolyországot” négy gyermekmunkás vállalta, de ha igény van rá, a gyülekezet mellettünk áll ebben a munkában, és mások is bekapcsolódnak.

– *Hányan járnak az alkalmakra?*

– A „Mosolyország” programjain a létszám változó. Kb. 30–50 gyermek vesz részt egy-egy alkalmon. Vannak olyanok, akik mindig eljönnek. Sok meghívott gyermek részvételét akadályozza, hogy az iskolai és egyéb fakultatív programokat szintén ebben az időben rendezik meg. (Pl. népi tánc, jazz-balet, zeneóra.) Mivel a Művelődési Ház a szombati napot tudja biztosítani számunkra, ezért nincs lehetőségünk más napra áttenni a foglalkozást. Most láttuk meg igazán, hogy mennyire elfoglaltak a mai gyerekek.

– *Mit csináltok a foglalkozásokon?*

– A gyermekek folyamatosan érkeznek, ezt az időt egyszerűbb játékokkal töltjük el. Igyekszünk a gyermekekben levő feszültséget ezekkel a lazító játékokkal levezetni, hogy az alkalmon már teljes nyitottsággal tudjanak részt venni. Az énekekre nagyon fogékonyak. Különösen szeretik azokat, amelyekhez koreográfiát készítünk. Két-három ének után jön az evangéliumi üzenet. A program összeállításánál az egyik legfontosabb „szabályunk”, hogy a gyermekek minden érzékét lekössük. Ennek legfőképpen a tanításnál kell érvényesülnie, máskülönben képtelenség lenne lekötni a figyelmüket. Mindig mozgalmas történetet választunk: pl. Jerikó falainak lerombolását őket is belevonva játszottuk el: előtte kartondobozokból együtt építettük meg a díszletet. Az irgalmas samaritánus történetét színdarabként dolgoztuk fel. A végén elmondták a szereplőkről a véleményüket, és így maguk vonták le a tanulságot. A színeskönyv bevezetéseként egy izgalmas történetet meséltünk el illusztráció segítségével. Minden alkalom előtt Istentől kérjük el az ötleteket, így nem kell mindig azonos módszerekkel dolgoznunk, és a gyerekek számára sem válik a „Mosolyország” sablonossá. Volt, hogy magunk is meglepődtünk, mennyire újszerű volt az Úrtól kapott ötlet. Mindig próbálunk az anyaghoz kapcsolódó énekeket és játékokat vinni. A végén énekelünk,

és kedveskedünk valamilyen kis apró ajándékkal, amit hazavihetnek.

– *Hogyan jut el a „Mosolyország” híre a gyerekekhez?*

– Minden alkalommal készítünk bizonyos számú meghívót. Ennek egy részét azoknak a gyerekeknek küldjük el, akiknek a címét a Sátormissziókor vagy az előző „Mosolyország” alkalmakon felírtuk. A maradékot az utcán osztjuk szét, így juthat el egyre több gyerekhez a meghívás. A programot megelőző egész héten át egy – nagyon figyelemfelkeltő – életnagyságú bohóc hívogatja a gyerekeket. Ezenkívül kisebb plakátokat helyezünk el iskolákban, óvodákban és a város különböző pontjain.

– *Milyen visszajelzéseket kaptok?*

– Az Úr nagyon biztató megtapasztalásokat ad, és külön örülünk a szülők részéről érkező jó reakcióknak. Pl. az egyik kislánynak, aki rendszeresen szokott járni, zenei rendezvényre kellett menni, és beküldte az anyukáját, szóljon, hogy most nem tud ott lenni, de legközelebb feltétlenül küldjünk meghívót. Volt olyan eset is, hogy szóltak, beteg a kislány, azért nem tudott jönni. Egy másik anyuka elmesélte: három választása volt a kislánynak aznap, mi legyen a programja, és ő „Mosolyországot” választotta.

– *És a szülők? Hogyan éritek el őket?*

– Mivel „Mosolyország” csak néhány hónapra tekint vissza és meglehetősen gyerekközpontú, a szülők evangélizálására még nincs kiforrott módszerünk, de szeretnénk, ha rövidesen erre is útmutatást kapnánk az Úrtól. Vannak olyan szülők, akik elkísérik gyermeküket, és szívesen ott is maradnak alkalmainkon. Ezek a szülők legalább annyira jól érzik magukat, mint a gyermekek. (Együtt énekelnek, játszanak velünk.)

– *Szólj a további terveitekről is!*

– Isten alkalomról alkalomra formál minket a gyermekmunkában. Amennyire izgalmas és élményekkel teli egy-egy ilyen nap, annyira csiszoló hatású is. Távlati terveink között szerepel, hogy minél több gyermeket elérjünk, és az Úr akarata szerint haladjunk előre ebben a munkában.

A Művelődési Ház vezetőségére is nagy hatást tett, mennyire szeretnek a gyerekek „Mosolyországba” járni, ezért lehetőséget kaptunk, hogy a városi gyermeknapon mi rendezzük meg a programokat. Úgy gondoljuk, ez a lehetőség teljesen Istentől jött, mivel a gyermeknap az egész várost megmozgató szabadtéri rendezvény, amelyen szinte minden mezőberényi gyermek megismerhet bennünket.

Mindezt a munkát szeretnénk alázatban, Istentől elvett módon végezni, hogy a fejlődés folyamatos legyen.

Royal Rangers • Simon Géza

%Keresztény alapigazságon nyugvó, dinamikus iffúsági munka fiúk és lányok számára

Megelőzés vagy gyógyítás? (Prevenció vagy rehabilitáció?)

Károly hívő szülők gyermekeként 15 éves koráig a gyülekezetben nőtt fel, majd kortársaihoz igazodva látványosan eltávolodott Istentől, úgymond „kiment a világba”. Néhány év elteltével megtapasztalta a világi gyönyörök hamisságát, testileg-lelkileg sokat szenvedett. Kereste Isten bocsánatát, aki végtelen szeretetével könyörült rajta, megszabadította az élvezetek rabságából, és az örök élet reménységével ajándékozta meg. A gyülekezet meghatódva hallgatta, amikor könnyes szemekkel elbeszélte élete történetét, és azt, milyen mélyről emelte ki Isten szeretete. István bizonyágtétele – amely egy bemerítési ünnepélyen hangzott el –, arról szólt, hogy ő is a gyülekezetben nőtt fel, azonban távol maradt az italozás, dohányzás, hazudozás és egyéb bűnök káros szenvedélyeitől. Annak ellenére, hogy „jó gyermekként” élte életét, mégis szüksége volt Isten kegyelmére, amit őszinte bűnbánata során meg is kapott. Jóllehet cselekedetei nem voltak gonoszak, mégsem volt boldog. Szíve ürességét csak az Úr Jézus

jelenléte tudta betölteni.

A különböző körülményekben megtért személyek bizonyágtételének mérlegelése során néha hallani vélek olyan véleményt, mintha a világból megtértek bizonyos előnyökkel bírnának azokkal szemben, akik nem merültek bele a világi szórakozásokba. A magyarázat úgy hangzik: ők saját tapasztalataikból tudják, hogy miből szabadultak meg.

De hadd tegyek fel néhány kérdést:

Van-e olyan édesanya, aki halálos ételt tesz a gyermeke elé, hogy megismerje, mit ne egyen meg azután?

Van-e olyan szülő, aki életveszélyes helyzetbe engedi a gyermekét, hogy ezáltal távol tartsa a veszélyektől?

Van-e olyan lelkipásztor, aki közömbösen tudomásul veszi, hogy a fiatal elhagyja a gyülekezetet, és kimenjen a világba? Azután majd mindent megtesz annak érdekében, hogy visszavezesse őt az Úrhoz.

Azt gondolom, nincs. Vagy talán mégis? Kedves gyülekezeti vezetők! Kedves szülők! Megteszünk-e mindent annak érdekében, hogy gyermekeinket megtartsuk a gyülekezet oltalmában és megóvjuk őket a gonosz tetet-lelket pusztító támadásától?

Létezik egy harmadik bizonyág is, amit nem szoktak nyilvánosan elmondani a gyülekezetekben: „Én is hívő szülők gyermeke vagyok, és megkóstoltam a világi élvezeteket. Addig játszottam a bűnnel, amíg bele nem ragadtam, és most már nem tudok szabadulni belőle.”

A tizenéves korban a világba kiment fiúk nagyobbik hányada sohasem talál vissza a gyülekezetbe! Az élet minden területén sokkal hatásosabb és célravezetőbb megelőzni a problémát, mint a kialakult nehézségeket orvosolni. Ahhoz, hogy egy fiatal megtérhessen, nem szükséges elengedni a világba, hogy súlyos sebekkel borítottan keresse azután a gyógyulást. A „jó” embereknek is van elég bűnük, amiből megtérhetnek. Úgy gondolom, hogy mind a családban, mind a gyülekezetben többet tehetnénk a fiatalok megtartása érdekében. A Royal Rangers misszió az evangélium hirdetésén túl tartalmas és izgalmas programot kínál a 9–18 év közötti fiúk és lányok számára. Kiscsoportos foglalkozások keretében segítséget ad a fiatal testi és lelki növekedéséhez. Változatos megközelítési formában, a különböző korosztályokhoz igazodva játékos módszerekkel segítjük elő egészségés fejlődésüket.

Célkitűzésünk: a fiatalokat Krisztushoz vezetni, a gyülekezetben megtartani és Krisztus szolgálatára felkészíteni.

Segítsetek imádkozni, hogy az Úr küldjön még több munkást a gyermekek közé, mert az aratni való sok, de az arató kevés!

Így kezdődött Magyarországon...

Három évvel ezelőtt Közösségünk vezetőségének meghívására Kadarkútra látogatott Hanspeter Neck testvér, a svájci Royal Rangers misszió vezetője, és kíséretében egy rangers csoport a müncheni püNKöSDi gyülekezetből. Előadásuk és gyakorlati bemutatójuk során érthetővé vált a Rangers misszió lényege. Többek között elmondták azt is, hogy a Rangers misszió nem a vasárnapi iskola ellen, annak gyengítésére, hanem éppen ellenkezőleg, a vasárnapi iskola erősítésére, kiegészítésére jött létre. A jelenlévők nagy érdeklődéssel fogadták az új ismereteket, és megfogalmazódott az az igény, hogy Magyarországon is szükség van a gyermekek között végzett hatékonyabb munkára.

A következő év tavaszán meghívás érkezett a németországi Naumburgban megrendezésre került vezetőképző tanfolyamra, melyen – a munka még jobb megismerése érdekében – négy aktív gyermekmunkás vett részt.

Egy évvel később Richard Breite (németországi vezető) testvér vezetésével egy csoport érkezett Magyarországra, akik megszervezték és lebonyolították az első vezetőképző (NTC)

tanfolyamot. A 2. NTC 1995 áprilisában már saját szervezésben, igen áldott lelki közösségben telt el. A két tanfolyamon részt vett mintegy 40 érdeklődő szívében fellobbant a szeretet tüze a gyermekek megmentése érdekében. A szükséges előkészületek befejeződtek, így lehetővé vált a missziómunka hivatalos elindítása is. Az ünnepélyes alkalom 1994 novemberében bensőséges keretek között zajlott le. Az eltelt nagyon rövid idő alatt két gyülekezetben – Ózdon és Bp. Gizella úton – kezdődtek el a rangers foglalkozások, jelenleg 38 gyermek és 8 aktív vezető részvételével. Imádságos szívvel kérjük Isten áldását erre a munkára, hogy minél több gyermek ismerhesse meg az Urat!

Hírek Ausztriából • Sven Bengston, ausztriai vezető

Ausztriában 1985 óta működik a Royal Rangers misszió. Dornbimban, a svájci határ melletti gyülekezetben kezdődött meg a munka. Az első vezetőképző (NTC) tábor – ami előfeltétele a munka kiszélesítésének – 4 évvel később, 1989-ben volt, a Svájcból érkező Hanspeter Neck és munkatársai segítségével zajlott le. Azóta minden évben megrendezésre került. A tanfolyamokon résztvevők száma megközelíti a háromszázat. Jelenleg 8 gyülekezetben működik Royal Rangers misszió, összesen 170 gyermek és 30 aktív csoportvezető együttműködésével. 1995 szeptemberében indult meg a munka egy újabb gyülekezetben a német határ közelében. A Magyarországhoz legközelebb fekvő gyülekezetek Bécsben és Neukirchenben találhatóak.

Országos szinten azon fáradozunk, hogy újabb gyülekezeteket nyerjünk meg ennek a munkának, emellett nagy hangsúlyt fektetünk a vezetők és vezető családok lelkigondozására. Évente több alkalommal is találkozunk, hogy bátorítsuk egymást, a munka során szerzett tapasztalatainkat kicseréljük, hogy ezáltal is növekedjünk, tanuljunk egymástól.

E találkozások során itt Ausztriában mi vezetők egy nagy családdá kovácsolódtunk össze. Amikor a gyerekek hitetlen háttérből jönnek, azonnal felkeressük a szülőket és elbeszélgetünk velük. Meghívjuk őket, hogy látogassanak meg bennünket táborozásaink során, vagy segítségüket kérjük gyakorlati dolgokban. Ezáltal nő a bizalmuk a misszió és a gyülekezet irányában. A rangerek példaértékű dolgot tettek az egyik városban. Felállítottak egy használt könyveket árusító sátrat a belvárosban, és minden vásárlónak, aki náluk vásárolt, adtak ajándékba egy Újszövetséget. Ez az akció nagy sikert aratott az ott lakók körében annak ellenére, hogy néhányan fenntartással fogadták az ötletet.

{k1996214}

A győzelem kulcsa a megelőző támadás • Durkó Sándor László

%, „Akit akarata ellenére győznek meg, az most is a saját véleményénél van.”

Az elmúlt évi evangélizációk, sátoros misszió során, talán többen elkeseredtek, amikor nem volt tele a sátor, az alkalmakon néhány tucat érdeklődő volt csupán.

Természetesen még többet és kitartóbban kell imaharcot folytatni, de kommunikálni is. Fontos kérdés, hogy miként érhetjük el az embereket. Hogyan kerülhetjük el, hogy elforduljanak tőlünk, vagy oda se figyeljenek?

Régebben úgy gondoltuk, a környezetünkben levő embereket üzeneteinkkel bármikor elérhetjük. Aztán kiderült, hogy nem is olyan egyszerű ez, komplikálja a helyzetet a lakosság különféle összetettsége, az embereket célba vevő üzenetek és információs eszközök növekvő száma, valamint célcsoportunk csökkenő hajlandósága arra, hogy olvasson, eljőjön, odafigyeljen üzenetünkre.

Miután ez szinte minden kommunikációs üzenet továbbításának ill. fogadásának problémája, public relations szakemberek a hatékony kommunikációt segítő irányelveket dolgoztak ki.

Alapelv, hogy mindent környezetünk, a lakosság szempontjából kell megközelíteni, mi jár a fejünkben, mit jelenthet az az üzenet – amit el akarok mondani – a számukra. Mondandónkat

leendő közönségünk mindennapi atmoszférájába kell helyeznünk, amiről nap mint nap beszél, amiről másoktól hall. Ha sikerül bevonnunk őket a kommunikációs folyamatba, a történésekbe, már ki is vívtuk érdeklődésüket.

Az emberekkel beszéljünk, és ne az emberekhez!

Üzenetünket lokalizáljuk, hozzuk az egyén saját környezetéhez a lehető legközelebb. Ha nem így teszünk, kiváltjuk az emberek védekező reakcióját.

Célszerű több kommunikációs csatornát használni, a hatás annál erősebb, mennél sokfélebb formában éri az embereket.

Legyünk következetesek, és mindig ugyanazt mondjuk az adott dologról, továbbá tartsuk meg szavahihetőségünket!

A közvéleménnyel folytatott csatában a győzelem kulcsa a megelőző támadás. Minél hosszabb szakaszon töltjük fel az információs csatornát leegyszerűsített válaszokkal, annál valószínűbb, hogy beszivárog az emberek tudatába, és ott gyökeret ver. A közvélemény lusta gondolkodását előnyünkre hasznosíthatjuk. Próbáljuk eloszlatni a kétségeket, mert ha kétségeik támadnak, hajlamosak úgy érezni, hogy az adott ügy nem éri meg a küszködést vele, és inkább semleges álláspontra helyezkednek.

Stratégiánk az információs űr betöltése legyen. A lehető legjobb és legszakosított információkat bocsássuk ki.

Az fentebbi ábra mutatja, hogy bármilyen ügy iránt mekkora a közönség érdeklődése.

10% kevésnek tűnik, de helytálló. Ezért 10% azoknak a száma, akik döntő fontosságúak ügyünk, evangélizációnk kimenetele szempontjából, akik eléggé érdeklődnek ahhoz, hogy odafigyeljenek az érvekre, az örömmüzenetre. Nagy a kihívás, de nekünk is új és új kihívásokat kell keresnünk.

Többdimenziósnak kell lennünk, gondolkodásmódban pedig kombinálni a praktikust az intuitívval. A kommunikációs fogásokat el kell sajátítanunk, naprakészek lennünk, hogy versenyben maradjunk. Be kell vetnünk a kommunikáció minden eszközét, melyben az Írás még mindig vezető szereppel bír.

James Stephen mondta: Az eredetiség, hihetőségünk nem abból áll, hogy olyasmint mondunk, amit korábban senki sem mondott, hanem hogy pontosan azt mondjuk, amit átélünk, amiben hiszünk, amit mi magunk gondolunk.

{k1996215}

{k1996216}

Sátormisszió '96 • Süveges Imre

1995. év vége és 1996 eleje sok programszervezéssel és a nyári nagy missziós munkák előkészítésével telt. Többek között a sátor felszerelés karbantartása, tisztítása és felújítása van folyamatban. Munkatársam, Fábian Zoltán megszerezte teherautóra a jogosítványt, így ez a problémánk megoldódott. 1996. február 10-én megtartottuk Sátormissziós szemináriumunkat, ahol a résztvevő gyülekezetek vezetői és az újonnan alapítandó gyülekezetek munkásai vettek részt. Átbeszéltük és átírást adtunk közös missziós stratégiánkat, és véglegesítettük nyári menetrendünket.

Tavaly 10 városban tartottunk 1 hetes evangélizációs sorozatot. 1996-ban 28–30 helyszínrre szeretnénk eljutni két sátorral. Ebből a helyszínek fele új gyülekezet alapítási munka. Az egyik sátor 14 helyszínnel Budapest különböző kerületeiben fog dolgozni.

1996. január 15-én elindítottunk egy Gyülekezetplántáló Bibliaiskolát 14 teljes idejű hallgatóval. Az ő segítségükkel – a sátoros evangélizációk aktív közreműködésével – szeretnénk egy új, az egész városra kiterjedő nagyvárosi gyülekezetet létrehozni. Ennek érdekében több száz fiatal bevonásával (belföldről és külföldről) májustól szeptemberig folyamatos evangélizációs hadjárat lesz, a Gyülekezetplántáló Bibliaiskolások aktív

részvételével.

Továbbá minden évben megrendezik Budapesten, a diákszigeten az Eurowoodstock világi rockzenei fesztivált. Tavaly 170.000 fiatal vett részt a kábítószerrel, alkohollal, paráznasággal és más bűnökkel telített fesztiválon. Idén augusztusban 200.000 fiatalt várnak az egyhetes ifjúsági rendezvényre. Eddig semmilyen egyház nem vehetett részt, de 1996 augusztusában a Pünkösdi Közösség, a Sátormisszió és az OIM révén lehetőséget kapott a rockfesztiválon való evangélizálásra. Számunkra ez hatalmas kihívás. 150 fiatalt szeretnénk kiképezni erre a speciális evangélizációs munkára.

Tehát igen izgalmas év elé nézünk. Háromszor annyi sátorhely van, háromszor annyi utazás, háromszor annyi munka és pénz, többszörös imaháttér és hitünk szerint többszörös eredmény az aratásban.

Hálás vagyok istennek, hogy a gyülekezeteket látogatva egyre többet találkozom olyanokkal, akiknek az életük a Sátormisszió során változott meg. Nagy örömmre szolgált, amikor beszéltem egy fiatal házaspárral, akik 1995-ben tértek meg a sátorban, és az Úr teljes idejű szolgálatra hívta el őket. Szeptemberben kezdik tanulmányaikat a Bibliai Főiskolán.

Hálásan gondolunk ima és anyagi támogatásokra, és köszönjük, hogy számíthatunk segítségükre 1996-ban is.

Sátoros Ünnepek Programsorozat '96

Időpont sátor	1. számú Finn sátor	2. számú Német
<i>Május 21–27.</i>		Siófok
Siófoki új gyülekezet		Rendező: EPK
		Gyülekezetalapítás
<i>Május 28–június 2.</i>	Bp. XVIII. ker. Pestlőrinc	Paks
Paksi gyülekezet	Rendező: GYÜP Bibliaiskola	Rendező: EPK
	Gyülekezetalapítás	Gyülekezetalapítás
<i>Június 3–9.</i>	Bp. XIX. ker. Kispest	Zirc
Dudari + Csetényi gyül.	Rendező: GYÜP Bibliaiskola	Rendező: EPK
	Gyülekezetalapítás	Gyülekezetalapítás
<i>Június 10–16.</i>	Bp. XXI. ker. Csepel	Pesterzsébet
Bibliaiskola	Rendező: Mahanaim	Rendező: GYÜP
	gyülekezet Bp. XX. ker.	Gyülekezetalapítás
<i>Június 17–23.</i>	Pécs	Bp. X. ker.
Kőbánya	Rendező: EPK Pécsi gyülekezet	Rendező: GYÜP
Bibliaiskola		Gyülekezetalapítás
<i>Június 24–30.</i>	Bp. III. ker. Békásmegyér	Gyöngyös

Gyöngyösi gyülekezet	Rendező: GYÜP Bibliaiskola	Rendező: EPK
<i>Július 1–7.</i>	Gyülekezetalapítás Bp. VIII. ker. Józsefváros	Gyülekezetalapítás Várpalota
Sálem gyül. + gyülekezet	Rendező: GYÜP Bibliaiskola	Rendező: EPK
<i>Július 8–14.</i>	Gyülekezetalapítás	Csetényi
Szövetség gyül. Inárcs	Bp. XIII. Angyalföld	Monor
<i>Július 15–21.</i>	Rendező: GYÜP Bibliaiskola	Rendező: EPK Új
Hajdúsámsoni Élet	Gyülekezetalapítás Bp. III. ker. Flórián tér	Gyülekezetalapítás Hajdúsámson
<i>Július 22–28.</i>	Rendező: EPK Bp. Filadelfia	Rendező: EPK
Mátészalkai gyülekezet	gyülekezet Sopron	gyülekezet Mátészalka
<i>Július 29–augusztus 4.</i>	Rendező: Jyrki Palmi és Bán Norbert + Sátormisszió	Rendező: EPK
<i>Augusztus 5–11.</i>	Gyülekezetalapítás Verőcemaros	Bp. IX. ker.
Ferencváros	Ifjúsági Napok Rendező: OIM	Rendező: GYÜP
Bibliaiskola	Kecel	Gyülekezetalapítás
<i>Augusztus 12–18.</i>	Rendező: EPK Keceli	
<i>Augusztus 12–20.</i>	gyülekezet Kalocsa	
<i>Augusztus 15–20.</i>	Rendező: EPK Kalocsai gyül.	
Kármel gyül. Pécel	Diáksziget	Bp. XVII. ker.
	Rendező: Sátormisszió + OIM	Rendező: EPK
		Gyülekezetalapítás

Augusztus 19–25.

Kiskőrös

Rendező: EPK Kiskőrösi gyűl.

Augusztus 21–25.

Pécel

Rendező: EPK

Kármel gyűl. Pécel

Augusztus 26–szeptember 1.

**Bp. XIV. ker. Órs vezér tere
Mosonmagyaróvár**

Rendező: GYÜP Bibliaiskola

Rendező: EPK

Sálem + Csetényi gyűl.

Gyülekezetalapítás

Gyülekezetalapítás

NOVELLA

Délibábok avagy: A „Sivatag” vándorai • *Ifj. Varga Sándor*

A szárazság elviselhetetlen volt. Hiába akarta megnedvesíteni kicserepesedet ajkait, nyelve is száraz volt már. Lába sajgott – sokat gyalogolt. Víz!!! Ez az egyetlen, ami segíteni tudna rajta. Valahol van egy kút, van egy forrás! De hol? Hiába nézett körül, még egy árnyékot adó bokor sem volt sehhol. Körös-körül csak a végtelen sivatag. A víz – ami egyenlő volt most az életével – csak a képzeletében létezett.

Ekkor pillantott meg egy sötét foltot homályosan. Tegnap becsapta már egy délibáb, de ez most más volt. Igen! Egy karaván!

Nem törődött a fáradtsággal, meggyorsította lépteit. Meg-meg botlott egy-egy kis homokbuckában, de ment az életet jelentő csapat felé. Biztosan adnak neki egy korty vizet. Víz! Hideg víz! Nem is sietett most már ... rohant!

Alig egy kőhajításnyi volt hátra, amikor elvesztette szeme elől a csodát. Megtorpant. Hiába nézett körbe, sehhol sem látta. Hova tűnt? Az előbb még a szeme elé táruló látvány szertefoszlott.

Az életet vesztette el ezzel...

Egyenletesen taposta a latyakos havat. Új munkahelyéről jött hazafelé. Most nagyon kell vigyáznia, mert próbaidőn van. Mióta második feleségét és családját elhagyta, albérletben él. Régi munkahelyéről elbocsátották. Az utolsó lakbért kölcsönből fizette ki. Nemsokára kapja első fizetését az új helyen, s ebből már fedezni tudja adósságait. Nemrég még reménytelenül bolyongott a munkaközvetítők irodáiba, most viszont úgy néz ki, jóra fordulnak a dolgok, több a bér is, mint eddig. Úgy gondolta, közelebb áll már hozzá a boldogság, ami után annyira sóvárgott. Főleg, hogy van egy nő, aki szereti, akiért érdemesnek látta elhagyni családját. Pár napon belül kimondják a válást, és feleségül veheti őt! Betért egy ékszerboltba, s megvette a két gyűrűt. Igaz, egyszerű karikagyűrűk voltak, de erre futotta még a lakbéren kívül a barátjától kapott kölcsönből. Két napja nem evett, hogy meg tudja vásárolni.

Boldogan ment fel a ház lépcsőjén. Örömét még csak növelte, hogy kapott levelet is. Régen volt már a hivatalos leveleken kívül más postája. Feladó nem volt ráírva, de megismerte a kézírást.

Az öröm csak addig tartott, amíg el nem kezdte olvasni. Búcsúlevél volt... Külföldre távozott – valaki mással...

Egész délután csak ült az ágya szélén, és meredt maga elé. Éjjel nehéz gondolataival

birkózott. Másnap a munkahelyén figyelmetlen volt, megcsúszott a vállalati autóval, s balesetet okozott. Senki nem sérült meg, de az anyagi kár nagy volt. Azonnali hatállyal menesztették. Mélyen megalázó volt ez számára, mégsem érdekelte annyira – majd keres másikat... Azonban szerelme elvesztése még mindig fájdalmasan égette. A boldogsághoz fűződő minden reménye luftballonként szállt a semmibe. Boldog lesz ő még valaha...?

Már nem lihegett. A Nap pont a feje fölött járt, a homok is ontotta magából a forróságot. Túl nagy volt a csalódás... reménytelenség öntötte el a szívét. Hiába futott, csak még fáradtabb lett.

Mi lesz most?

Izzott a levegő. Nyelve a szájpadról tápadozott, szeme le-lecsukódott. Csak szárazság és forróság mindenütt. Víz pedig – az Életet jelentő víz – sehol. Idáig is juthat az ember? Mikor hajszálon függ az élete?

Elterült a földön... Feladta! Nem bírta tovább menni, elvesztette minden erejét, a remény is teljesen kihunyott belőle.

Céltalanul bolyongott a városban, s ugyanilyen kuszán járkáltak fejében a gondolatok.

Engedett egy kis sarki kocsmában csábításának, és bement. Keresett egy csendesebb zugot, melegítőül egy pálinkát rendelt, és gondolataiba temetkezett.

Mihez kezdjen most? Régi családjához nem mehet vissza, az túl megalázó lenne. Még lehet, hogy bocsánatot is kellene kérni tőlük. Nem. A büszkesége ezt nem engedi meg, ennyi tartása még van.

Rájött, hogy senki sincs, aki vigasztalná, bátorítaná, segítene neki... Ezért küzdött? Ezért szenvedett már eddig is olyan sokat? Nem értette. Azelőtt mélységesen lenézte azokat, akik alkoholba fojtják bánatukat. Most kezdte sejteni, hogyan lehetséges, hogy valaki az italt válassza jó barátjának. Hamar kicsúszhat az ember lába alól a talaj. De az ivás nem megoldás – ezt jól tudta. Agya lázasan járt, de hiába. Nincs kiút. Az élete – az egész élete elromlott. Érdemes így folytatni? Minek?

Eddig nem értette az öngyilkosokat sem, de most ez az elítélendő dolog lehetőségként kecsegtetett a probléma megoldására. Egy csapásra megszűnne minden rossz!

Hirtelen, mintha hangot hallott volna! Itt a sivatagban? Létezik ez?! Van Isten, aki segít rajta?! Kissé nehezen, de felült. Figyelt. Nem! Sehol semmi! Ismét csak képzelődött?

Csendesen hulltak a hópelyhek. Egy-egy autó zaja verte csak fel az éjszaka nyugalmát. A híd bele-beleremegett, ahogy áthajtottak rajta. A korlátnál állva összébbhúzta kabátja gallérját, de teljesen át volt már fagyva. A sötét víz hívogatóan morajlott felé.

Körbenézett, mintha utoljára vetne hosszú pillantást a világra, ami becsapta, kihasználta. Igen. A búcsú volt ez. Búcsúzott mindentől: a jó és rossz emlékektől, az erőfeszítéseitől, az otthontól, a sírástól, a nevetéstől... az élettől. Mindentől...

Hirtelen hangot hallott!

Megfordult.

Az utolsó lábnyomokat is belepte már a friss hó. Senki sem járt arra. Csak hallucinált volna...?

Majdnem visszahanyatlott a homokba, de a hullámozó forróságon túl ismét észrevett valamit. Fák... bokrok... kunyhók... emberek...!

Egy csodálatos pálmaliget, közepén egy kúttal! Ott az élet!!!

Keze lassan elindult legfelső gombjához. A hosszú kabátban nehezen tudott volna átmászni a korláton...

De ismét meghallotta a hangot. Nem, ez nem hallucináció! Tisztán, világosan hallotta. De ki lehet az?

A kérdésre saját maga adta meg a választ. Tudta, hogy nem kell körülnéznie, hisz belül a lelkében szólt Valaki, s azt is tudta, Ki volt az...

Szemében megcsillant a remény egy kis szikrája, de – szikra módjára – ki is hunyt. Keserűen csuklott vissza a homokba. Lehet, hogy elő tudna még kaparni magából annyi erőt, hogy elvonszolja fáradt testét odáig, de minek?

Azért, hogy megint csalódjon? Újra becsapja valami gyönyörű látomás? Nem dől be egy álmoképnek! Őt ugyan nem veri át még egyszer egy nyomorult délibáb!

Még kicsi volt, mikor a nagymamánál nyaralt, aki beszélt neki Istenről. Olvasott sokat a Bibliából is. A nagy elmagyarázta neki, hogy Isten úgy szól hozzánk, hogy belülről halljuk a hangját. Ezt a hangot el lehet nyomni. Igen, ő is elnyomta eddig, s most mégis szól hozzá Isten?!

Kezét leeresztette.

Eszébe jutott, hogy a mama mosolyogva halt meg. Ő maga, amíg kisgyerek volt, sokat imádkozott, de a világ keménysége hamar leszoktatta róla. Most viszont olyan emlékek jöttek elő, amelyek mind azt mutatták, hogy Isten hányszor megsegítette már. Észre sem vette, hogy közben lesétált a hídról, otthagya a sötétlő örvényt. Meleg könnycsepp gördült le hideg arcán.

„Igen ez Isten! A nagymama mondta nekem, hogy szeret engem!” Kezdte más szemmel látni a helyzetet. A remény újra feltámadt benne. Isten a megoldás!...

Aztán hirtelen elkomorult az arca. Eszébe jutott megint az élet hiábavalósága. A sok gyötrelme, a csalódások sora, a szenvedések. Ismét maga előtt látta sok-sok próbálkozását, hogy kiszakadjon az ördögi körből. Ahányszor reménykedett, annyiszor csalódott. Csak délibábokat kergetett – egy életen át... S ez a gondolat...? Hm... valóban Isten szólt hozzá? Nem! Biztos beképzelte magának. Biztos gyáva volt. Haragudott magára, hogy lejött a hídról. „Nem hagyom még egyszer becsapni magam! Isten nincs, és nem is létezett soha!”

Másnap egy karaván talált rá a mozdulatlan testre. Magukkal vitték az onnan nem messze fekvő, igenis valóságos oázisba – egy kis sivatagi faluba. Sikerült még az élet utolsó, kihunyni készülő szikráját ismét lánggra lobbantani benne. „Újjászületése” után visszatért családjához, de minden energiáját és pénzét abba fektette, hogy a nagy homoktengeren útjelző táblákat helyezt el, így segítve a sivatag vándorait...

Pár hét múlva egy borostás, koszos embert vitt a rendőrség autója megbilincselve. Betörésen kapták rajta. Az éjszakai mulatozásokhoz és az örömlányokhoz pénzre volt szüksége. Eladta mindenét, de mikor elfogyott a pénz, újabb útját választotta a pénzszerzésnek. Az albertől kirúgták, metróállomásokon, pályaudvarokon talált menedéket. Az utóbbi hetekben ez volt az életcélja: „Szerezz meg mindent, ami kell az élet teljes kiélvezéséhez! Egyszer úgyis meghalsz!”

Úgy tűnt, megkap mindent, amit csak akar. Egyet mégsem mondhatott magának soha...

Azt, amit legjobban keresett...

Vajon lesz-e valaki, aki rátalál, mielőtt teljesen elveszítené az Életet?

Mi marad? • D. Nagy Emma

„Mézeshuszárt, mézeshuszárt tessék! Mézeskalácsot vegyenek!”

„A brillantin, a brillantin kiváló fényező vasport vegyenek!”

„Asszonyok, asszonyok, vaaspoort vegyenek...!”

A gyanútlan olvasó bizonyára kitalálta, hogy egy viharsarki nagy vásárba értünk, ahol az árusok egymást túlharsogva dicsérik áruikat, hívogatják a vevőket.

Csupa szín- és hangkavalkád vesz körül bennünket.

A gyerekek özönlének a cukoráros, mézeskalácsos sátorokhoz, míg az asszonyok a rövidárosoknál alkudoznak. A férfiak pedig az állatvásárba sietnek. Ezt tette kedves Mihály testvérünk is, aki már vagy tíz perce alkudozik egy kunkorifarkú, rózsásorrú, teltkarcsú malackára. Már pirosra verték egymás tenyerét – eladó és vevő –, de nem tudtak megegyezni. Épp kapóra jött a vásárlónknak egyik ismerőse:

„Ahá! Drága Ferenc testvér! De jó, hogy összetalálkoztunk! Legalább segítesz a malacvásárlásban!” S amúgy férfiasan megrázták egymás kezét, majd néhány szót váltottak. Aztán, mint két jó barát, vállveregetve elköszöntek egymástól azzal a megjegyzéssel, hogy majd találkozhatnak az esti bibliaórán. Így is történt.

Este hét órakor kezdődött az istentisztelet. A lelkész a magvető példázatát olvasta fel, majd egy gondolatot hangsúlyozottan kiemelt.

„A hallott igéből mi marad?” – netán elkapkodják a „fekete madarak”?

„No, mi marad?”

Ferenc testvér arra a presbitertársára gondolt, aki az istentiszteleten gyakran elalszik, sőt időnként nem áttal horkolni sem. Széles mosoly jelent meg Ferenc testvérünk arcán, amikor egy korábbi esetre gondolt: Egyik vasárnap este az előbb említett presbiterre az ige úgy hatott, mint lágy altatódal. Olyannyira álomba merült, hogy a székről is lezuhant nagy nyekkenéssel. – „Na, én nem vagyok ilyen!” – gondolta magában Ferenc testvér.

Az igehirdetés után az egyenkénti ima következett: Mihály testvér mély bűnbánatot tartott. Imádkozott, de nem hangosan, csak úgy magában: „Édes Istenem! Bocsáss meg, hogy egész napomat a vásár forgatagában töltöttem el, és nem látogattam meg Szabó testvért, aki már három éve bénán fekszik a Szociális Otthonban.” Még az égre sem merte tekintetét felemelni, annyira gyötörte a lelkiismeret.

S ahogy bűnbánatot tartott, felcsendült a közös ének: „Meg lesz a bocsánat, ha van igaz bánat...!” Mihály testvér az ének hallatán rögvest felszabadult és megnyugodott. Szívét isteni békeesség árasztotta el!

Befejező imára Ferenc testvért kérték fel. Ő magabiztosan és nagy párosszal kezdte imádságát. Magasröptű, cirkalmas imája még az ékesszólásáról híres Cicerót is lekörözte.

Szívemarkoló imája néhány nőtestvért is megríkatott, kik fejbólogatva súgták egymásnak:

„Nahát! Micsoda lelki ember ez a Ferenc testvér! Ez igen!”

Hosszúra nyúlt imádságában ecsetelte, hogy mennyire szívébe zárta az igei üzenetet. S ahogy befejezte imáját, abban a pillanatban óvatosan körülnézett, hogy senki ne vegye észre, és a mellette álló Mihály testvér fülébe súgva kérdezte:

„Mihály! Megvetted a nagymalacot?”

(Mondd, mi marad?)

HIRDETÉS – REKLÁM – EGYEBEK

Pünkösdi rádióműsorok

A kisebb és nagyobb egyházak, valamint a Magyar Rádió megállapodásának eredményeként

az 1996-os évben is a megszokott hat egyházi félóra és egy helyszíni közvetítés egy istentiszteletről áll az Evangéliumi Pünkösdi Közösség rendelkezésére. A megbeszéléseken Pataky Albert testvér, a Média munkacsoport vezetője képviselte Közösségünket.

Az adások időpontja: egyházi félóra (péntek, 13,30, Kossuth Rádió): február 23; április 5; június 21; augusztus 2; október 18; december 13. Helyszíni közvetítés az ózdi gyülekezet istentiszteletéről: május 19. 10.05, Kossuth Rádió.

Imádkozzunk a műsorokért, az azokban szereplő testvérekért, hogy az evangélium erővel tudjon megszólalni általuk! Hallgassuk meg minél többen a pünkösdi műsorokat! Pozitív és negatív észrevételeinket, jobbító szándékú tanácsainkat juttassuk el Pataky Albert testvérhez a Központba!

{k1996206}

Forrás

A Forrás melléklet megrendelhető a szerkesztőségben. Ára 50–500 db esetén 5,-Ft, 500 példány felett 4,-Ft. A külön rendeléseket szíveskedjeteK eljuttatni a szerkesztőségbe! A Forrás hasznos szórólap lehet a gyülekezeti evangélizációkon, de kitűnő lehetőség az egyéni evangélizációra is.

IFI napok '96

{k1996213}

Az ÉVA pályázati eredménye

Az Élő Víz Irodalmi Alapítványnak az Élő Víz gyülekezeti terjesztői részére kiírt pályázatának az eredménye:

Az 1. kategóriában (új előfizetők szerzése) nem érkezett pályázat, így díjat sem adtunk ki.

A 2. kategóriában (előfizetők száma / a gyülekezet taglétszáma) a beküldött pályázatok alapján az inotai Bétel Gyülekezet lapterjesztője, Nagyné Fábíán Éva lett az első 1,117 ponttal, így ő nyerte az 5000 Ft-os jutalmat.

Lehet, hogy ennél jobb eredményt felmutató gyülekezetek is vannak, de ők nem pályáztak.

FIGYELEM!

Megjelent a Jézus a hű barát című kazetta, hagyományos gyülekezeti énekek feldolgozásával. A kazetta ára 380,- Ft + postaköltség. 5 db esetén már csak 340,- Ft. (Postai utánvétellel megrendelhető).

Különleges lehetőség: kazettánk hangszeres zenéje magában is megvásárolható! Főként énekescsoportoknak ajánljuk play back kazettánkat. Ára: 700,- Ft plusz egy jó minőségű kazetta ára és a postaköltség.

Megrendelhető: Szatmári Gábor 3600 Ózd, Bem út 11.

Reklám tarifák

Ezúton értesítjük kedves olvasóinkat, hirdetőinket, hogy üzleti jellegű hirdetéseket, reklámokat (könyvek, kazetták megjelenése stb.) csak díjfizetés ellenében jelentetünk meg az Élő Vízben. Az apróhirdetések ára (50 szóig) 500 Ft, hosszabb vagy nagyméretű hirdetések esetén a díj az elfoglalt hellyel arányosan emelkedik, például a hátsó borítón megjelenő egész

oldalas hirdetés 10.000 Ft-ba kerül.

A missziótevékenységgel kapcsolatos hirdetések természetesen ingyenesek.

Hívó novella pályázat

Pályázni olyan – saját kútforrásból merített – irodalmi értékű, hitéletünket bemutató novellákkal lehet, amelyek eddig még nem jelentek meg nyomtatásban. A pályaművek maximális terjedelme 10 gépelt oldal. A pályaműveket gépelve, három példányban kérjük beküldeni. Kérjük kedves pályázóinkat, hogy novelláikat lássák el jeligével, és mellékeljenek hozzá egy – a pályázó nevét és címét tartalmazó – lezárt borítékot, melyre kérjük a novellán található jeligét felírni. Egy pályázó több novellával is pályázhat, melyeket külön jeligével kérünk ellátni.

Beküldési határidő: 1996. augusztus 31.

A pályázatokat a következő címre kérjük beküldeni: Élő Víz Irodalmi Alapítvány 1143 Budapest, Gizella út 37.

A nagy borítékra írjátok rá: „Novellapályázat”!

A pályázatok elbírálását három fős bíráló bizottság végzi. A jeligés borítékokat csak a pályaművek elbírálása után bontjuk fel.

Díjazás: I. díj: 5000 Ft; II. díj: 3000 Ft; III. díj: 2000 Ft.

A díjazott és egyéb közlésre alkalmas műveket az Élő Vízben megjelentetjük.

A pályázat eredményét az Élő Víz ezévi 6. számában ismertetjük.

Impresszum

Felelős szerkesztő: Kovács Zoltán

Szerkesztő bizottság: Balogh Sándor, Durkó Sándor László, Kázmér Pálné, ifj. Kovács Béla, Nagy Kornél, Szűcs József

Tördelőszerkesztő: Erki-Kiss Zsolt

A címlapon: Az üres sír

Kiadja az Evangéliumi Pünkösdi Közösség 1143 Budapest, Gizella út 37. Tel/fax: (1) 251-6987 vagy (1) 222-0086

Felelős Kiadó: Fábián Attila elnök

Előfizethető a szerkesztőségben személyesen vagy postai úton. Előfizetési díj egy évre: 720 Ft
ISSN 1217-0623

Készítette a Váci Ofszet Kft.

Felelős vezető: Szilva István ügyvezető

Minden jog fenntartva.

Kéziratot nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

KERESZTREJTVÉNY

Keresztrejtvény • Készítette: Nagy Kornél

{k1996217}

VÍZSZINTES: 1. BIBLIAI NŐ. 7. BIBLIAI NŐ. 14. Séth egyik testvére (1Móz). **15.** „Velem van az Úr, nem félek; mit ... nékem ember?” (Zsolt). **16.** Fogoly. **17.** Kusán-..., mesopotámiai király (Bír). **21.** Zéró hangzói. **22.** A ladikban van! **23.** Város, mely Issakhár törzsének jutott (Józs). **26.** „És leszen Izráel világossága tűz gyanánt, és annak Szentje ...

gyanánt” (Ézs). **27.** Kórah és Abirám lázadó társa (4Móz, új ford). **29.** A világ végét jelenti Jézus egyik példázatában (Mt). **31.** Azonos magánhangzók. **32.** Férfinév. **33.** A német ábécé utolsó betűje. **34.** Táplál. **36.** Nabukodonozor teste ilyen harmattal öntözött (Dán). **37.** „Minden mérgeesség és fölgerjedés és harag és ... és káromkodás kivettessék közületek” (Ef). **39.** Mustárgáz. **42.** Fordított kettős betű. **43.** Izrael egyik bírása, akinek 30 fia és 30 leánya volt (Bír). **45.** Igen, németül. **46.** Áser törzsének vezetője a pusztai vándorlás idején (4Móz). **50.** Menyegző. **52.** Etánnak, az énekes lévitának nagyapja (1Krón). **54.** Amerika trópusi vidékein élő nagytestű papagáj. **55.** „... bontsd el a régi határt” (Péld). **56.** Növel. **57.** A síkszög SI-egységének jele. **58.** Ahiámnak, Dávid egyik vitézének szülővárosa (1Krón). **60.** A Nemzetközi Szabványügyi Szervezet angol rövidítése. **61.** Fohász visszafelé. **62.** Nyílászáró. **64.** Tata hangzói. **65.** Évszak. **67.** Becézett Teréz. **69.** Tanuló. **72.** A Duna mellékfolyója Romániában. **75.** Tutaj páratlan hangzói. **77.** Olasz és török autójelek. **79.** Óg, Básán királyának városa (Bír). **80.** ...bér, a munkabér valóságos értéke. **81.** Arab Emírségek. **82.** Az új Jeruzsálem kőfalát díszítő egyik drágakő (Jel). **85.** Érzékszerv. **86.** ...-darja, az Aral-tóba ömlő folyó. **87.** Lassan, kényelmesen menni. **89.** Gideóni fia, Benjámin törzsének fejedelme (4Móz). **91. BIBLIAI NŐ. 92. BIBLIAI NŐ.**

FÜGGŐLEGES: 1. BIBLIAI NŐ. 2. Uzza atyja, akinek házában őrizték egy ideig a szövetség ládáját (1Sám). **3.** A vas és a kén vegyjele. **4.** Orosz repülőgéptípus. **5.** Arány, hányad. **6.** Moábita város, Lót fiainak öröksége (5Móz). **7.** A múlt idő jele. **8.** Általában bibliaolvasásból és imádkozásból álló istentisztelet. **9.** Bajkál-Amur vasútvonal rövidítése. **10.** „Mert az Úr tűzzel ...” (Ézs). **11.** Ázsiai kikötőváros, ahol Pál apostol is járt (ApCs). **12.** Rendfokozat. **13. BIBLIAI NŐ. 18.** „A kezek restsége miatt csepeg ...” (Préd). **19.** Horvátországi gépkocsijelzés. **20.** Folyó Svájcban. **24.** Zsidó főember, aki Nehémiással együtt megpecsételte a szövetséget, ékezet nélkül (Neh). **25.** Néma hit! **27. BIBLIAI NŐ. 28.** ...-völgyi ősember. **29.** „A szegényt minden ... gyűlöli, még barátai is eltávolodnak tőle” (Péld). **30.** Sportoló másik egyesületnél köt szerződést. **35.** Mássalhangzó kiejtve. **36.** Ilyen csiga is van. **38.** Káleb leszármazottja, Sammai fia (1Krón). **40.** Királyi épület. **41.** Műgyanta alapú, két komponensű ragasztó és tömítő anyag. **44.** Lázzal, kiütéssel járó fertőző (gyermek) betegség. **47.** Ószövetségi próféta. **48.** Sajtjáról híres holland városka. **49. BIBLIAI NŐ. 51.** „Az utakon vártál reájok, mint az ... a pusztában” (Jer). **53.** Dél-amerikai nép. **58. BIBLIAI NŐ. 59.** Folyó Franciaország északi részén. **63.** Tengeri virágállat. **66.** Világúr. **68.** Áron legfiatalabb fia (1Krón). **70.** „Örüljete az Úrban mindenkor; ... mondom, örüljete!” (Fil). **71.** Végtag. **73.** Függeni. **74.** Félig főtt! **76.** Simeon fia (1Krón). **78. BIBLIAI NŐ. 80.** Út (közút) angolul. **83.** Hat betűi keverve. **84.** ...méter, átmérő. **86.** Ilyen torony is van. **88.** Azonos magánhangzók. **90.** A házba.

Minirejtvény • Készítette: Nagy Kornél

{k1996218}

VÍZSZINTES: 1. Korinthusi keresztény férfi (Róm 16). **5.** Hesron fia (Ruth 4). **6.** Város, ahol az emberek befogadták Isten Igéjét (ApCs 8).

FÜGGŐLEGES: 1. Tanítvány, nevének jelentése: kőszikla (Jn 1). **2.** Ábrahám régi neve (1Móz 17). **3.** Absolon leánytestvére (2Sám 13). **4.** Dávid fia, Salamon bátyja (1Krón 3).

BEKÜLDENDŐ:

a keresztrejtvény vízsz. **1, 7, 91, 92,** és a függ. **1, 13, 27, 49, 58, 78.** soraiban található bibliai nők neve (**6 pont**), valamint a *minirejtvény* bekarikázott betűiből összerakott szó, mely szintén egy bibliai nő neve (**1 pont**).

BEKÜLDÉSI HATÁRIDŐ mindkét rejtvény esetében: **1996. május 7.**

A '96/1. szám rejtvényeinek helyes megfejtése: *keresztrejtvény:* vízsz. 1: Mt 7,1; függ. 13: Mt

9,37/b (4 pont); *minirejtvény*: Énós (1 pont). Az első forduló után 54-en állnak az élen 5 ponttal. Közülük sorsoltuk ki az öt nyertest. A Vadon Tamás órás testvérünk (8416 Dudar, Bereg park 6.) által felajánlott órát **Csernus Magdolna** (Pécel) nyerte. Egy-egy könyvet nyert: **Durkó Lajosné** (Békés), **Gyuricsek Etelka** (Bakonycsernye), **Kubis Ferencné** (Maglód). Kazettát nyert: **Torma Tamás** (Tamási). Nyerteseinknek szívből gratulálunk. Pontjaikat természetesen elvesztik, s a létra fokainak megmászását előlről kezdhetik. A minirejtvénynél történt módosítás Pánczél Jánosné hűséges rejtvényfejtőnk javaslatára történt, melyet ezúton is köszönünk neki.

FORRÁS – MELLÉKLET

A húsvét lényege • *Kovács Zoltán*

A húsvét sokak szerint a termékenység ünnepe, mások a tavaszt, a természet megújulását vélik felfedezni benne. Egyeseknek a locsolkodást és a vele járó ivászatot vagy a gyomortelítő sonkás lakomákat jelenti. Van, akinek a húsvét csak két munkaszüneti nap, amelyeken rohanhat a kertbe kapálni vagy házat építeni.

Számodra mit jelent a húsvét?

A hívő keresztények számára óriási jelentőségű a húsvét, mivel ezen a napon emlékezünk Jézus Krisztus feltámadására. Hitünk alapját képezi a nagyhét eseménysora: Jézus nagypénteken meghalt a kereszten, elszenvedte az emberiség – minden egyes ember – bűneinek büntetését. Még ugyanaznap eltemették, de Ő nem maradt a halálban!

Harmadnapon, tehát vasárnap – húsvét napjának hajnalán – feltámadt a sírból. Isten azzal, hogy feltámasztotta egyszülött Fiát a halálból, tudtára adta a világnak, hogy Jézus a Krisztus, aki megváltotta az embereket; továbbá, hogy Ő Úr, tehát nem csupán ember, hanem Isten is. Bűneinek bocsánatát veszi mindaz, aki Benne hisz.

Van azonban egy bökkenő. Jézus valóban feltámadt? „Ha pedig Krisztus nem támadt fel, akkor hiábavaló a mi igehirdetésünk, de hiábavaló a ti hitetek is” – írja Pál apostol a korinthusi gyülekezetnek.

Ahhoz, hogy valaki feltámadjon, először meg kell halnia. Tényleg meghalt Jézus a kereszten, vagy csak elájult? Az eset szemtanúja, János apostol így ír erről: „Jézus ... ezt mondta: »Elvégeztetett!« És fejét lehajtva kilehelte lelkét. ... Amikor pedig Jézushoz értek (a katonák), mivel látták, hogy már halott, az ő lábszárcsontját nem törték el, hanem az egyik katona lándzsával átszúrta az oldalát, amelyből azonnal vér és víz jött ki.” Ez egyértelmű bizonyíték Jézus halálára. A halottban ugyanis megalvad a vér, vagyis a vér alakos elemei (vörös vértestek, fehér vérsejtek stb) kicsapódva szilárd anyagot, vérleplenyt képeznek, mely összehúzódva kiszorítja magából a vér folyadékanyagát, a szérumot. A vér tehát vérrögökre és sárgás folyadékra válik szét a halál után. Ezt látta János apostol, amikor „vér és víz jött ki” Jézus oldalából.

– Na, jó, elhiszem, hogy meghalt – mondhatod. – Mindenki meghal egyszer. De a feltámadás már nem ilyen egyszerű dolog!

A Biblia szerint Jézus a feltámadása után megjelent Péternek, majd a tizenkét apostolnak, végül több mint ötszáz embernek egyszerre, akik mind tanúsították, hogy Ő él. A Biblia írói között is vannak olyanok, akik látták a feltámadt Urat. De ha nekik nem hiszel, higgy ellenségeinek, a főpapoknak, akik megfeszítették Jézust!

A főpapok is tudtak róla, hogy Jézus azt mondta: harmadnap fel fog támadni. Ezért fegyveres őrizet alá vették a sírt, nehogy a tanítványok ellopják a holttestet, s azután azt mondják, hogy feltámadt a halálból. Krisztus tehát a fegyveres örök szemé láttára támadt fel. Máshogy nem történhetett, mert elképzelhetetlen, hogy ilyen szigorú parancsot kapó és ilyen fontos

küldetésben levő katonák elaludjanak, mikor csak egy éjszaka kellett őrszolgálatot teljesíteniük. Lehetetlen, hogy egy halottat őrző emberek el tudjanak aludni, amikor különösen félniük kell, hiszen az a hír járja, hogy a halott fel fog támadni! A holttest ellopásának verziója a tanítványok oldaláról sem valószínű, hiszen ők a zsidóktól való féltükben még azután is bezárkóztak egy házba, miután látták a feltámadt Jézust. Máté evangélista hírt ad arról, hogy az őrség néhány tagja jelentette a főpapoknak Krisztus feltámadását.

A főpapok sok pénzt adtak a katonáknak, hogy mondják azt, hogy éjjel elaludtak, s addig a tanítványok ellopták a testet. Így is történt, és a hír elterjedt a zsidók között. Ha ez igaz, akkor a zsidók vezetői tudtak a feltámadás tényéről. S valóban. A Jézus feltámadásáról bizonyoságot tevő tanítványokat többször is elfogták és kihallgatták, de csak az ellen tiltakoztak, hogy az apostolok kertelés nélkül kijelentették, hogy a főpapok ölték meg Jézust. Azt soha nem mondták a főpapok, hogy Jézus nem támadt fel. A feltámadás tényét sohasem ismerték el a nép előtt, mert félték, hogy elveszítik hivatalukat, de nem is tagadták azt.

Tehát valóban feltámadt Jézus Krisztus, amint a bizonyítékokból is kitűnik. Nem hiábavaló lenne hinni, hanem ez az üdvösségre vezető egyetlen út. A hívő keresztények számára ezért fontos a húsvét, és számodra sem lehet közömbös.

A fentiek ismeretében mit jelent számodra a húsvét? Lehetőséget az üdvösségre, vagy éppen kárhozatot, mert bár Krisztus feltámadt, de te mégsem hiszed?!

Ha többet meg akarsz tudni a Jézus Krisztusban elnyerhető üdvösségről, írd szerkesztőségünk címére:

Élő Víz Szerkesztőség, 1143 Budapest, Gizella út 37. Szívesen állunk rendelkezésedre.

A legközelebbi pünkösdi gyülekezetet, melyet felkereshetsz:

Meggyógyultunk • Szőcsi Jánosné, Jánkmajtis

Szőcsi Jánosné, jánkmajtisi lakos vagyok. Három éve tértem meg. Előtte nagyon sok mindenen mentem keresztül. Két gyermekemet eltemettem, a kislányt 1986-ban, két napos korában. A kisfiamat másfél évesen, a kislány halála után. Egészséges kisfiunk született, Richárd. Három gyermekünkkel élünk a férjemmel a világban, mint katolikusok, s nem gondoltunk Istenre. Egyik napról a másikra nagyon beteg lettem. Eszméletlenséggel járó rosszuléteim voltak. Kórházból kórházba jártam, de nem segítettek rajtam az orvosok. 1991 márciusában be kellett volna feküdnöm a debreceni klinikára, de azon a napon megtörtént a nagy tragédia. Összeestem az udvaron, és amikor magamhoz tértem, a kisfiam már nem élt, elütötte egy autó.

Attól kezdve még rosszabb lett az állapotom, összeomlott bennem minden. Nem törődtem senkivel, még a meglévő két fiammal és a férjemmel sem. Elvitt a férjem a klinikára, egy pszichiátriára, ahol rácsok mögé zárt betegek voltak. Sokáig voltam ott, míg valamennyire jobban lettem. Akkor mondták, hogy agyfestést végeznek rajtam. Kértem az orvost, addig ne adják be a festékanyagot, míg nem imádkozom. Arra gondoltam, hogy elmondok egy Üdvözlégyet, és ez elég. De nem ez történt, hanem szó szerint beszéltem az Úrral. Akkor jöttem rá, hogy nem katolikusként kell tovább élnem, mert minden üres az imámban, amikor elmondtam Istennek: itt vagyok előtted, ha akarsz, megtartasz még a két gyermekem mellett. Egy kicsit megnyugodtam az agyfestés után, és elengedtem szabadságra. Akkor elmentem a Jánkmajtison levő pünkösdi gyülekezetbe, ahol az élő Istenről beszéltek, és nagyon jó volt ott lenni. Sokat sírtam, mert akkor jöttem rá, hogy Isten ma is ugyanaz, aki régen volt. Néhány szót még a betegségemről: a gyerekek itt-ott találtak meg összeesve a házban, udvaron, utcán, télen a hóba belefagyott a hajam, leégett a hajam a gáznál, amikor rámjött a rosszullet. Aztán egyre többet mentem a kis imaházba, egy kis idő elteltével bemerítkeztem, és megkaptam a Szentlelket. A gyülekezetvezető megkérdezte tőlem, hogy hiszem-e, hogy ebből a betegségből

Isten meggyógyíthat engem. Én igennel válaszoltam. Kértem a gyülekezetet, és hittel kiáltottunk Istenhez a gyógyulásomért. Az imádkozás után a lelkipásztor megkent olajjal. Imáinkat meghallgatta az Úr, és meggyógyított ebből a betegségből. Övé legyen a dicsőség! Mindez három éve történt. Azóta minden nap Vele járok, megtapasztalom Isten munkáját úgy a gyülekezetünkben, mint a családomban is. 12 éves fiam hasonló betegségben szenvedett múlt év nyarán. Orvoshoz vittem Nyíregyházára, ott megállapították, hogy agydaganata van. 1995. október 3-ára agyfestésre jegyezték elő. Közben október 1-én imaház-avató volt Jánkmajtison. Isten csodálatosan megáldotta számunkra ezt az alkalmat. Kértem a gyülekezetet, hogy imádkozzanak a kisfiam gyógyulásáért. Éreztük, hogy az imádság közben ott van az Úr, Szentlelkének ereje átjár bennünket. A gyülekezetvezetőnk őt is megkente olajjal, elvégezték az agyfestést, és a kisfiamnál nem találtak daganatot. Isten őt is csodálatos módon meggyógyította. Hálásak vagyunk munkájáért, amit végez a gyülekezetünkben.

Felhívás • ifj. Kovács Béla

Barátom! Életed legfontosabb kérdése, amire válaszolnod kell: Hol akarod tölteni az örökkévalóságot halálod után? Örök életed függ ettől a kérdéstől. Meg vagy váltva? Ha most nem is akarsz erre a kérdésre válaszolni, vagy nem ezt tartod a legfontosabbnak, mégis eljön az idő, amikor hallgatásod is válaszként minősül Isten előtt, és megpecsételi sorsodat. Örök élet vagy örök kárhozat?

Nem az most a kérdés, hogy melyik egyház tagja vagy, hogy megkeresztelték-e gyermekkorodban, vagy melyik templomba jársz. Nem is az, hogy mennyire jó, rendes és becsületes vagy. Hanem: meg vagy-e váltva bűneidből? Ugyanis senki sem mehet a mennybe csak saját jósága alapján. Ehhez újonnan kell születned, no nem testileg, hanem a bensődben a szívedből.

– No, de miből kell újonnan születnem? – kérdezheted.

Először is kedves Barátom, rá kell döbbed arra, hogy – bármilyen fájdalmas is a felismerés – bűnös vagy. Minden ember bűnös Isten szemében, nincs kivétel, mert mindenki vétkezett Isten törvénye ellen. Talán soha nem hazudtál, vagy soha nem loptál el semmit, akár egy radírt, vagy egy cukorkát? Soha nem mondtál rosszat senkire, és soha nem káromkodtál, hogy a „nagy bűnöket” ne is említsem? És mi van azzal a bűnoddal, hogy nem szereted Istent?

Bizony mindannyian bűnösök vagyunk, és ezért halál vár ránk. Nem csak a testi halál, hanem az örök halál, a kárhozat, ami azt jelenti: örökre a pokolban, a gyötrelemben, a szenvedésben. Fájt már a fogad? El tudod képzelni, milyen az, ha örökké éreznéd azt a fájdalmat? Vég nélkül?

Isten azonban nem akarja, hogy a pokolba kerülj bűneidért. Úgy szeretett téged, hogy egyetlen Fiát, Jézus Krisztust adta érted, helyetted halálra. A golgotai kereszten felvette a te bűneidet is, és vállalta azokért a halálos ítéletet.

Hogy miért?

Mert szeretett téged, és szeret ma is!

Ha nyomasztanak bűneid, és szabadulni akarsz, jöjj a feltámadott Úr Jézushoz. Ő nem maradt a sírban, mert Istennek bűn nélküli Fia, akinek saját bűne soha nem volt, csak a te bűneidet vette magára. Ezért nem győzhetett felette a halál! És feletted sem győzedelmeskedhet – ami azt jelenti: nem a kárhozatba, hanem Isten országába jutsz –, ha bűneidet megbánod, és bevallod Jézusnak. Mindent, ami csak eszedbe jut. Ezt megteheted ma este is, amikor lefekszel, vagy ha egyedül kapálsz a kertben, de megteheted a templomban is. Nem az a lényeg, hogy hol, hanem hogy megtedd.

A bűnbánat azt is jelenti, hogy felismered: Jézus Krisztus az én személyes bűneim miatt halt meg. Ekkor Isten megbocsátja összes bűnödöt, mert hittél a Fiában, aki szeret téged. Higgy

Isten szavában! Mindaz, aki megbánja és elhagyja bűneit, él örökké Jézus Krisztus által. Ez az a pont, amikor szívedben újjászületél: a korábbi bűnökkel terhelt ember, aki te voltál, megszabadult; és új életet él, olyan életet, amikor uralkodhat a bűnön, és hatalmában áll ezután, hogy ne vétkezzen soha többé.

Ez az új élet, ami aztán Isten országában, a mennyben teljesedik ki örök életté Jézus Krisztus által.

Barátom! Miért akarnál örökre meghalni? Kérd az Úr Jézus bocsánatát, és mondd, hogy szereted Őt, mert megváltott a halálból!

Higgy Isten Igéjének! Mit kell cselekedned, hogy üdvözlj? Higgy az Úr Jézus Krisztusban, és üdvözülsz mind te, mind a családod.

Ha döntöttél Jézus mellett, keresd azt a személyt, akitől ezt az írást kaptad. Ő majd megmondja, mit kell tenned ezután.

Isten áldjon meg, kedves Barátom!

GYERMEKKÖR

{k1996219}

{k1996220}

{k1996221}

{k1996222}

{k19962D}